

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

UNGDOMSVÄNNEN

Illustrerad tidning för Svenska Missionsförbundets Ungdom.
 Utkommer den 5 och 20 i varje månad. Pris pr år kr. 2: 50. Lösnummer 15 öre.

N:r 10. 20 Maj
 Årg. 28. 1924

INNEHÅLL:

Brottstycken. Minnet av mor. Ande! Mors dag. Ungdomen de äldres efterträdare. I ungdomstid. Nu bygger solen en aftonbro. Den invärtes människan. Nu vakna alla blommor små. Borgen i varsol. Ahas och Hiskia. Ungdomlig vilja. Ur några årsberättelser. Från ungdomskursen i Ljusdal. Julgavor till Kina. En diskussion. Ett förslag. Från arbetsfältet. Litteratur. Redovisning. Annonser.

Redaktör:

Joh. Gustafsson

Mor och Far. Efter en tavla av Carl Larsson.

B R O T T S T Y C K E N .

Brottstycken äro spillror av något helt.. De äro ej det hela, men kunna tillsammans skapa helheten. Det är så med materiella ting och med människoliv. Man ser brottstycken i livet ibland, glimtår ur själars inre, och de säga så mycket. Man kan sluta sig till hur det hela är, man anar om det är rikt, djupt och varmt, eller tomt, ytligt och kallt. I olika åldrar ha människor olika brytningar, *vi* manas att tänka på vårtiden i livet. Poesi och stämning vila över orden: Livets vår, ungdomstiden. Och ibland, då man talar om den, glömmar man brottsjörarna, som slita brottstycken ur den inre världen — det som smärtar, sargar, går djupt — för att göra personligheten djupare, renare — helare. Det blir den, om den kommer igenom.

— Där är en ung människa. Han har hunnit en bit på livets väg.

För sanning, renhet och helhet har han kämpat i sitt liv. Under tårar har han böjt sig i bön ibland. Det behövdes klarhet och ljus i livets uppgifter. Tankarna, orden, gärningarna måste levas igenom innan de trädde ut bland människorna.

Och han kom längre fram i livet, djupare in i vårens liv, började få göra flera av de stora livserfarenheterna. Vårvindarna förde med sig något av det urgamla och evigt unga i kärlekens fläkt. Det var liv och tjusning över vägen och skira vävdes framtidsdrömmarna. Den blåa färgen och den röda — trohetens och kärlekens färger — gåvo hopp åt osedda tider. Men där kom en brottsjö — anad, men knappast väntad. Det var kanske döden som slet några band. Kanske tvivel, fruktan, oro som sargade hjärtat. Djupt grep det. Hjärtat skälvde, grät — bad. Slagen, bruten var den inre världen men — ändå, det var något som sökte sig uppåt. Högre och högre gick det, och de brutna ljuden nådde ljusets och fridens värld. Och ur livets växling, den som vållade smärta, växte fram, växte sakta men starkt en helgad vilja, en renad själ. Ett brottstycke ur livets historia är detta, en glimt ur djup som vår ytlighet utestänger oss ifrån understundom.

— Det är skönt att leva, och skönast att leva *helt*.

Reb.

Minnet av Mor.

*O, moder, ständigt skall jag lycklig
gömma*

din kära bild i djupet av mitt bröst.

*Och om jag allting annat skulle glömma,
så klingar i mitt öra dock din röst.*

*I svärmodsstunder älskar jag att drömma
om dig, som skänkte barnet lugn och
tröst;*

*och medan åren som ett vatten strömma,
ditt minne följer mig mot livets höst*

*Du blir mig mera kär för varje år,
ty under livets prövning jag förstår
det rätta värdet är ditt rika hjärta
Och huru hårt mig ödet också slår,
jag tackar det, att dock i livets vår
jag ägt en mor, min levnads fröjd och
smärta.*

Gustav Åström.

A N D E!

Otaliga äro de tillfällen, då man känner sig frestad att vid anblicken av den moderna kulturmänniskans liv ropa ut, så att det genljuder runt omkring: *Ande!*

I brottningskampen med naturens väldiga krafter har vår tids kultur nått häpnadsväckande långt. Det tycks ha gått så lekande lätt. Hindren och svårigheterna ha va med snälltågsfart blivit undanröjda. Rum och tid synas vara så gott som övervunna. Och segerbyttet fagnar vårt öga i sin brokiga rikedom. Njutningsmedlen äro många fler än någonsin förr. Och de bliva för varje dag, som går, allt tillgängligare.

Under sådana förhållanden är den faran städse överhängande, att människor förlora sig själva i arbetsjakt och »tidsfördriv». De glömma sin livsuppgift för ögonblickets lust och fröjd.

Till envar, som så plotttrar bort livet, må det ropet ljuda: *Ande!* Och det betyder: När skall du då vakna till självbesinning, o ande? Känner du då icke den skriande motsägelsen mellan ditt liv och din höga bestämelse? Känner du då ej det förnedrande uti de ständiga kapitulationerna inför ögonblickets krav? Vet du då ej, att du är en *ande*, en varelse, som ej behöjde träla under ögonblickskravens tyranni, utan som kunde vara fri till att i varje stund arbeta på fyllandet av din livsuppgift? Vet du då ej, att du är en ande och alltså fri till att samla allt i ditt liv in under ett enda stort och skönt livsmål?

Den moderna kulturen har ej blott fört med sig en oroväckande njutningslystnad, som trängt in i alla samhällslager och skövat så oräkneligt många människosjälar, utan den moderna kulturen har även i samband därmed bidragit till att höja penningens värde i nutidsmänniskans ögon. Penningjakt — se där vår tids svåraste sjukdom! Från alla håll och kanter får man dagligen se och höra prov på hur mäktig penningtrånaden är i människolivet. Lik Margareta i Goethes Faust, som inför juvelskrinet blev gripen av guldets tjuvningskraft, säga tusen och åter tusen i våra dagars släkte: »Till guld det står, till guld det trår dock allt. Vi fattiga, ve oss!»

Det osundaste i denna penningjakt är hoppet att utan mödor och i största hast bliva rik. Man vänder så gärna det trägna och trogna arbetet ryggen såsom en alltför långsam och ansträngande väg fram till väl-

stånd och lycka. Att spara ihop förtjänta slantar — det är något, som bjuder emot för nutidsmänniskan. Rikedom måste förvärfvas hastigt och lustigt. Och därför kasta sig så många med tomma fickor och händer in i börsjobberi, lotterispel, svindelaffärer o. d. Allt, som på detta sätt stundom förvärfvas, får tjäna som underlag för ett alltmer förfinat levnadssätt. Och även när förhoppningarna svikas, lever man blott på andras bekostnad, så länge bubblan håller. Världen är så lättrogen.

Men då man får bevittna denna guldtrånad hos både fattiga och rika, då ville man så gärna, att det ropet finge med stentorstämman ljuda in i dessa människors innersta: *Ande!* Och det betyder: Varför sover du, o ande? Varför bevakar du ej din rätt? Är slösas bort på det utsiktslösa att söka med det förgängliga mätta dig, som är skapad för evigheten? Har du väl någonsin känt verklig inre tillfredsställelse vid den kalla och hårda penningen? Ande, res dig upp ur din förnedring!

Men då hör jag ett trööstlöst: Jag kan ej! Det är den moderna människans bekännelse. Hon känner sig så svag och matt, att hon knappt vågar försöket att resa sig. Hon har vid flera föregående tillfällen gjort ansatser därtill, men varje gång har hon sjunkit maktlös baklänges liksom sjuklingen ned på sin kudde. Det är hemskt att få bevittna, hur den moderna kulturmänniskan blottar sin viljeslapphet. Men det öppnar våra ögon för något, som vi eljest kanske skulle förbise, nämligen att den moderna kulturen i alltför ringa grad är *verklig viljekultur*. Den utvecklar intelligensen, men den stärker ej viljan. Och just därigenom alstrar den disharmonier i själslivets utveckling, vilka *kunna* leda människor ned i elände och fördärv. Vad är trööstlösare än en ande utan kraft! Vore det ej bättre att vara idel bunden natur än en kraftlös ande? Då sluppe man ju att känna andens kval.

Men det finns en räddning även ur denna trööstlöshet. Och *den* må ni gripa efter med det ropet utur djupen: *Ande!* Helige Ande! Res oss upp med din kraft! Och stärk oss till kamp för vår höga bestämelse, för vår härliga framtid! »Låt hoppets röst bland levernets bekymmer till vår ande tala och giva oss frid, när livets afton skymmer!»

Carl Dymling.

M O R S D A G.

Mor har fått en dag som bär hennes namn. Och det är hon värd.

Hon bär det namn som hennes släkte genom årtusenden givit en särskild helgd åt. Det har genom hennes självupppoffrande kärlek fått den skönaste klang. Det är omgivet av en glans som bleknar sist av allt. Och det emedan Mors kärlek är förblivande. Sällan blir en människa så rå, att hon ej veknar inför den bild och de minnen, som det ordet framkallar. Kunde vi se klart, skulle vi finna, att det är minnet av Mor, som likt en vakande ängel går där och hindrar många att störta sig än djupare i avgrunderna, än deras förvillelse redan störtat dem.

Mor — det ordet för oss tillbaka till barndomens paradys, där himlen var fri från de upprivande stridernas och de allvarliga bekymrens moln. Vi fingo ej förbliva där, och vi *vilde* ej förbliva där, ty det stred mot livets utvecklingslag. Men nog var det en härlig tid. Där voro tårarna blott som ett majregn, där solen inom ett ögonblick lyser i droparna. Litet behövdes då för att göra livet rikt. Och man gick ej slagen ur någon strid.

Hur annorlunda är ej den värld, vi såsom vuxna trätt in i. Och det värsta är, att vi själva blivit så annorlunda, sedan vi lärt oss de vuxnas förställningskonst och hyckleri.

Nu är det din egen dag, Mor, och vi vilja tacka dig. Det var din hand som stödde oss när vi togo vårt första steg. Vi litade på dig, och vi ha funnit, att ingen var trofastare än du. Du fann alltid en ursäkt för vår synd, och fann du ingen, förlät du oss ändå. Om din oförlikneliga kärlek aldrig fick den lön, som den bort få, så älskade du likväl, ty du kunde icke förneka ditt väsen. Du var den sista att blotta våra fel för andras ögon och såg med ömhet på oss, när andra vände sig bort.

Det finnes en sägen om att det ömma lju-

set i ditt öga aldrig slocknar. Den sägen är sann, ty om än ditt öga brister, skall dess ljus dröja kvar i vår själ, till dess vi själva ingenting urskilja mer.

Det var du som lärde oss de första ord, varigenom våra dunkla tankar och känslor fingo uttryck. Och det var in i dina blida ögon vi med förtröstan om hjälp mot det som skrämde vågade blicka in. Det var du som knäppte våra händer och lärde oss bedja: »Gud, som häver barnen kär —». Det var du som vakade vid vår bädd. Det var du som på de starkaste armar i världen bar oss genom de långa nätterna.

Din kärlek kan aldrig beprisas för högt. Den är i människovärlden ett starkt och klart uttryck för Guds kärlek. Och den är all sammanhållnings och all utvecklings grundval. Skulle denna ädla känsla utplånas ur ditt och ditt släktes hjärtan, då skulle allt falla sönder och samman och människan bli det vildaste och mest fruktansvärda djuret. Kulturen är därför icke i första hand beroende av snillen och vetenskapsmän utan av

Augustinus och hans moder.

mödrar, som hålla modersnamnet i helgd. Den hand som sköter vaggan regerar ju världen.

Och nu önska vi, Mor, att vi, dina barn, skulle kunna vara på vår vakt mot den vardaglighetens dvärg, dvärgen med de torra, gråa dragen, som vill jaga den innerliga känslan gent emot dig ur våra bröst. Mätte den ej heller få väcka den falska blgsamhet eller den förvuxenhet, som gör oss stumma och hindra vårt hjärta att betyga dig sin kärlek på samma innerliga sätt, som då vi voro små. Och vi vilja minnas, att du, Mor, lever förnämligast vårt liv. Våra seg-rar äro dina, våra nederlag och sorger likaså. Så skall då din bild och ditt väsen hjälpa oss i vår livskamp. Ty vi vilja giva dig glädje till tack för din kärlek.

J. G—n.

Ungdomen de äldres efterträdare. III.

Ännu en gång återkommer jag till detta ämne, emedan jag anser, att mycket beror på en rätt uppfattning i denna fråga. Hur man än resonerar återstår faktum, att de äldre gå och de unga komma. Den gångna tiden har blivit sådan de gjorde den, när de voro unga och tiden som kommer blir sådan, som de unga nu göra den. Det är därför av stor vikt att den ungdom, som kommer får mycken nåd och mycket förstånd för att rätt kunna tala och handla.

Den ungdom som nu träder in i verksamheten har stora fördelar som de äldre saknade. Jag vill här särskilt peka på den större kunskap, som de unga nu äga. De som nu äro gamla fingo börja utan boklig bildning, i de flesta fall, och utan erfarenhet i sitt arbete. Att därför många felsteg begingos lider intet tvivel och dessa felsteg få vi delvis lida för ännu i dag. Men ungdomen nu har större kunskap — skam om den inte har det! och därtill kan den se var de äldre gjort misstag och så undvika dessa. Om två lass köras efter varandra på en dålig väg, så är det alltid en fördel att vara sist, ty då ser man i vilket spår det första lasset körde fast och kan undvika det farliga stället. Så är det ock med de unga nu för tiden. De få köra i de äldres spår, men det är icke meningen att de skola köra fast i samma gropar som de, utan i stället undvika dem. Att en äldre person tycker att det skall gå i gamla hjulspår kan förlåtas, men om de unga köra i de gamla spåren, därför att far har gjort det, även om dessa äro dåliga kan inte försvaras, inte ens förlåtas. Här gäller apostelns innehållsrika ord: »Pröven allt och behållen det goda.»

Man kan icke pröva synden och behålla rättfärdigheten. Det vore som att pröva på att vältra sig i smutsen och behålla renheten. Nej, det går inte. Men däremot kan man mycket väl pröva de olika sätten att hålla sig ren. Så även här. Bästa sättet att hålla sig ren och obesmittad av världen, bästa sättet att kunna vara till den största välsignelse i världen och bästa sättet att lyckas i sitt arbete, kunna prövas. Och skulle man då se något, som misslyckats för äldre, då avskrivs det. Däremot må de unga noga anteckna vad de sett i de äldres arbete, metoder och tänkesätt, som varit till tydlig välsignelse, och använda detta, hur gammalt och omodernt det än anses vara.

Till detta hör nu vad vi kalla den »gamla läsareandan» och vad som följer i dennas fotspår. Utan att söka göra de äldre till några särskilda pelarhelgon kan man i alla

fall tryggt påstå, att här ha de äldre föregått med härliga exempel. Och här, menar jag, är själva »pudelns kärna». Ty man må komma med vilka reformer som helst och finna på de bästa metoder i världen — allt skall misslyckas, andligt sett, om icke den djupa, allvarliga gudsfruktan och tron på Gud och Hans ord får vara det bestämmande.

Det var och det är denna gudsfruktan och respekt för det som står skrivet, som varit kraften i de äldres missionsgärning. Med denna kraft ha de kommit långt trots sin bristande kunskap och sina misstag. Vad skall icke då ungdomen med samma kraft, ja, kanske ännu större kraft kunna uträtta med de kunskaper och övriga förmåner den har. Det är ett livsvillkor för vår andliga verksamhet att de nya händerna, som skola taga hand om arbetet äro hela händer — händer, som icke gripa i luften, men händer som gripa tag i den »gamle av dagar» och böja sig i stoffet för honom.

Du som nu är ung, blir kanske, om du icke är det, en söndagsskollärare. Naturligtvis bör du kunna göra din sak bättre än den gamle, som lämnat klassen. Men med det villkoret att du har samma tro på Gud och hans ord, samma kraft i din bön och samma Andes ledning, som din företrädare. Ännu bättre är det om du för mer kraft och större välsignelse än han.

Du, som är ung i dag, blir om något år ordförande eller föreståndare i församlingen, om du icke redan är det. Du bör kunna vara till större välsignelse än den som före dig innehåft platsen. Men detta sker absolut inte med en halv tro på Guds ord, och genom ett liv, som anpassar sig efter tidsandans krav, utan genom ett helt och fullt liv med Gud.

Du som är ung i dag blir måhända predikant eller missionär en dag — kanske är du det redan. Guds församling har rätt att av dig vänta det som måhända de äldre icke mäktat. Ty du sitter inne med oändliga kapital, som dessa åtminstone delvis saknade. Men denna väntan är förgäves om dina predikningar, dina vittnesbörd, eller din sång blir något urvattnat, ett torrt halvtvivel på sanningen.

Vi äldre älska ungdomen och välkomna ungdomen såsom vår efterträdare i vårt andliga arbete, och vi önska alla att ni unga må kunna uträtta mer än vad vi gjort. När vi se detta från jorden eller paradiset så skola vi fröjda oss av hela vår själ.

O. Olofsson.

I U N G D O M S T I D.

Originalber. för Udv. av Anna Carlsdotter.

(Forts.)

Det blev en underlig och tyst jul i Källkroken. Olof Olofsson saknade i hög grad den unge sonen, som alltid vid ferierna brukade komma med upplivande, friska intryck från yttervärlden. Och fastän Ellen, trots egen missräkning, sökte muntra upp fadern och urskulda broderns uteblivande, lyckades hon dock inte skingra misstämningen över hemmet.

»Det är intet gott tecken, att pojken stannar borta, Ellen», sade fadern missbelåten. »För nya, gentila vänner glömmar han snart både oss och Källkroken — han kunde ha stannat hemma och blivit en duktig jordbrukare, som jag hela tiden sagt!»

»Å, far, Eskil glömmar inte oss», försvarade Ellen trofast. »Det var nog bättre för honom att inte resa så långt — nu kan han börja med plugget så mycket fortare igen.»

Julen i det Renbladska hemmet firades verkligen mycket festligt och angenämt, det måste Eskil erkänna, när han väl kom dit. Julaftonen med julgran, julmat, många julklappar med muntra julrim och en glättig stämning över det hela verkade för stunden en viss upprymdhet, så att han tyckte, att han hade roligt med vännerna. Men då han kommit för sig själv i sitt komfortabla gästrum, greps han av en underlig känsla, att han måtte bara ha drömt, att det varit julafton — inte hade det varit så, inte i verkligheten? — Det var mycket som hade fattats: far och syster och Källkroken och någonting annat med: känslan av helg. Eskil förstod det, då han, trogen sitt löfte, öppnade systemns lilla bok och läste: »Och de gingo hasteligen och funno Maria och Josef och barnet, som låg i krubban.» Besynnerligt vilken varm ström av underbar julstämning, som liksom omsvepte honom med dessa ord! Var det endast gamla barndomsminnen, eller — var det, manne, »den levande Guden» själv, som trädde honom nära?

»Julhemsjukan», som Eskil nästa dag kallade dessa djupare tankar och känslor, förflyktigade snart under den följande tidens olikartade nöjen och sysselsättningar. Om förmiddagarna roade sig de unga med sport av diverse slag, på aftnarna hade man julkalasen eller teatern, allting mycket nytt

och fängslande för Renblads nye gäst. Då helgen var tillända och Eskil återvände till studierna, skedde det med uppriktigaste tack för »den roligaste jul han upplevat».

Då sommaren kom, reste Eskil hem. Flera tentamina hade han lyckligt undanstökat, och han kunde med glatt mod återse de sina. Såväl far som syster voro nöjda och lyckliga att äntligen få hem »gossen», för vilkens väl och framgång de så träget och villigt arbetade. Nu var det liv och munterhet som förr i Källkroken. Eskil hade otroligt mycket att förtälja om sitt nya liv vid universitetet och ännu mer om sina vänner, syskonen Renblad. Både fadern och Ellen lyssnade med ständigt intresse. — »De tyckas vara präktiga ungdomar, den där Tord och Torborg», anmärkte den förre en dag. »Du kunde gärna bjuda dem hit ett tag, eftersom du varit bjuden till dem.»

»Hit...?» Eskil kastade en kritisk blick över den lilla enkla kammaren, i minnet jämförande den med den Renbladska lyxvåningen. »Det — det vet jag knappt om det vore lämpligt».

»Hur så? Stadsbor bruka vara förtjusta att komma till landet», vidhöll fadern. Källkroken skäms inte för sig. Bjud hit dem till höslåttern — sån't roar ungdom, och dess raskare blir höet bärgat!»

»Det tror jag rakt inte — att Tord och Torborg äro roade av jordbrukssysslor», invände Eskil, röd av på en gång förlägenhet och oro. »För resten skulle familjen i juli till västkusten, så det tjänar ingenting till.»

»Nå — mig kvittar det», sade fadern en smula misslynt. »Jag tänkte bara att både ni och de kunde haft trevnad av det. Ellen kunde väl behöva se litet folk!»

»Kanske vore det nyttigt», smålog dottern milt, »men vi ha lika roligt för oss själva».

Eskil var nöjd att det i hans tycke så olämpliga förslaget förföll, men i själva verket instämde han inte alls med system. Tiden i det tysta, ensliga lilla hemmet med dess enkla, arbetsamma vanor hade aldrig synt honom så enformig och lång som denna sommar. Arbetet med far och syster på åker och äng hade förr aldrig tyngt honom, men i år kändes det tryckande och besvärligt. För skams skull kunde han ju inte undandraga sig att dela mödorna, men han

räknade i tysthet veckor och dagar till befrielsens stund. — »I jul kommer du väl hem — vi saknade dig för mycket i fjol», yttrade fadern hjärtligt vid avskedet, och Ellen tittade bedjande: »Det gör du väl, Eskil?» Men denne svarade obestämt och undvikande — i själva verket visste han, att han alls inte ämnade uppfylla deras önskan.

Den följande vintern liksom den förra förflöt under lugnt arbete och glatt studentumgänge för Eskil. Förtroligheten mellan honom och familjen Renblad växte alltjämt. Julen tillbragte han åter tillsammans med dem, nu utan att erfara någon hemlängtan. »Vi ä' ju, som vi vore syskon», anmärkte Tord en dag. — »Ja», instämde Eskil, »vi ha ju inga bröder, varken du eller jag — det är så mycket roligare då, att vi ha varann vi två!»

»Stopp, mina herrar, jag tillhör vårt triumvirat, fastän både min bror och Eskil ha var sin syster», påstod Torborg livligt. »Vill ni bestrida det, så blir jag inte nådig!» Men ingen tänkte på att bestrida påståendet, allra minst Eskil. Utan Torborg kunde han aldrig ha riktigt trevligt, inte ens i sällskap med Tord. Hon var sannerligen den mest outhärliga i triumviratet, tänkte han tyst. Men han var för tafatt och blyg att uttala sina tankar.

När man hunnit vårterminens slut, föreslog syskonen Renblad, att Eskil skulle åtfölja dem på en fotvandring. De hade tänkt sig färdvägen så, att den skulle avslutas i Eskils hemtrakt. Det var inte med någon större entusiasm denne gick in på förslaget, men då vännerna inte ville lyssna till hans avböjande försäkringar, att den trakten inte erbjöd något sevärt, fann han sig motvilligt i resplanen och underrättade de sina om densamma.

Efter fjorton dagars angenämt kringströvande i vackert väder och vackra nejder hunno alltså de tre vännerna med renslar på ryggen och studentmössa på huvudet en eftermiddag bygdevägen, som ringlade sig fram genom hagar och skogsdungar mot Källkroken. Under de sista timmarna hade den förut soliga himmeln blivit molnhöljd, och ett allt tätare duggregn insvepte trakten i en fuktig dimma. Vägen började bli lerig och tröttsam att gå. »Det är verkligen på tiden att vi komma under tak snart», sade Torborg och torkade skrattande regndropparna ur ansiktet, då en våt nedhängande björkgren gav henne en oväntad dusch, »men en väldig tur ha vi haft i alla fall mest hela tiden.»

Tord instämde, men Eskil var tankspridd och fåordig. Det hade han varit hela dagen. Torborg hade lagt märke till det. Förstulett, men uppmärksamt, iakttog hon honom; månne han själv kände det obehagligt att komma hem eller oroade han sig för, att vännerna kanske bleve ovälkomna? Torborg kom plötsligt att tänka på, huru litet hon egentligen visste om Eskils hemförhållanden. Trots deras förtroliga umgänge och vänskap, hade det ämnet sällan kommit på tal dem emellan. Den unga flickan blev vid dessa funderingar snart lika tyst och förstämnd som kamraten. Tord var den ende i det lilla sällskapet, som ännu höll humöret uppe.

»Så lunkom vi så småningom», gnolade han och gjorde muntra skutt över lergroparna på vägen. »I alla fall skulle jag inte ha lust att knoga som de där.» Han pekade på en åker vid sidan av vägen, där en äldre man med kraftiga spadtag rensade ett djupt dike och en ung flicka ihärdigt mottog och sönderkrossade de uppkastade jordtorvorna. »Du Torborg, titta, den där tösen kan inte vara stort äldre än du, hon är inte grovt byggd heller utan rätt spädlemmad! Så'nt där moj är för karlmuskler. Det förargar mig nästan att se det.» Alla tre hade vänt sina blickar mot åkern, där den äldre mannen och den unga flickan oförtrutet arbetade tillhopa, leriga av dikesjorden och fuktiga av silregnet. Men Eskil skyndade genast att se åt motsatt håll och fortsatte vägen med raskare steg.

»Hon känner att vi se på henne», anmärkte Torborg plötsligt, »ser du, hon slutar med sitt arbete och ser efter oss, Tord, nu vinkar hon åt oss. Vem kan det vara som känner oss eller Eskil kanske? Men vart tog Eskil vägen? Så brått han har!»

Eskil hade hunnit ett långt stycke bort, men han hörde mycket väl att de ropade åt honom att dröja. Likväl gick han på utan att hörsamma deras kallelse. Det harmade honom oerhört att deras första bekantskap med hans närmaste skulle ske på detta vis. Han hoppades, att de skulle komma efter, utan att få veta vilka som arbetade där borta.

Han anade inte, att just hans egen syster skulle korsa denna beräkning. I samma ögonblick hon fick syn på de tre vandrarna i studentmössor på vägen åt Källkroken, förstod hon att det var de väntade gästerna. »Far», sade hon ivrigt, »nu äro de här, Eskil och Renblads». Hon kastade hackan ifrån sig och skyndade från åkern upp till

vägen, glömmande allting annat, sina leriga skor och sin våta dräkt för glädjen att hälsa gästerna välkomna. »Jag är Ellen, Eskils syster», hälsade hon glatt och ni är . . .» Tord och Torborg», ifyllde de bägge syskonen hjärtligt och skakade vänskapligt hand med henne. »Men Eskil då? Vart tog han vägen?» undrade Ellen plötsligt. »Jag såg honom ju med er nyss.»

»Han tycks ha fått sjumilastövlar på sig i en fart», anmärkte Tord. »Han är långt där borta vid vägkröken. Hallå, Eskil! Löp inte ifrån oss — hallå — vänta!»

»Han är ivrig att hinna hem och underätta om vår ankomst», förklarade Torborg i nästan urskuldande ton — hon förstod knappt själv varför hon försökte finna ett gott skäl, men kanske var det något i Ellens förvånande, frågande min, som gjorde henne angelägen härom.

Emellertid hade Eskil vid vännernas tillrop hejdat sina steg. Vid vägkröken inväntade han sitt sällskap. Men han såg upphetad, butter och missnöjd ut, då han hälsade på Ellen.

»Du kunde hellre gått hem och klätt dig snygg, det hade varit bra mycket trevligare», mumlade han med låg röst till henne. »Du ser ju ryslig ut.»

»För oss var det mycket trevligare att genast bli bekanta och få sällskap med Ellen», inföll Torborg eftertryckligt med en ogillande blick på Eskil. »Ingen av oss kan just skryta av någon sällskapstoalett i det här vädret — Ellen har åtminstone gjort nytta, då vi luffat som riktiga odågor vägen fram.»

Ellen såg tacksamt och glatt fastän med tårar i ögonen på sin försvarerska; men Eskil rodnade häftigt och behöll sin mörka min. Visst höll han av och värderade system högt; men med falsk ambition pinade det honom så mycket mer, att vännernas första intryck av henne skulle vara så föga i överensstämmelse med vad de voro vana vid. Kanske låg ännu en djupare känsla bakom: var inte Ellens lott så tung emot andra ungdomars, för att hennes bror skulle få fullfölja sin studiebana? Åsynen av henne i denna situation framkallade hos Eskil en obehaglig förnimmelse av blygsel över sig själv.

Dagarna i Källkroken blevo en angenäm upplevelse för syskonen Renblad, tvärt emot Eskils farhågor. Både Tord och Torborg satte sig med liv och lust in i lantlivets intressen och funno nyhetens behag i dess sysslor och arbeten. Eskil började glömma av sin ängslan och blev glad och naturlig igen. Men det var en, som inte glömdes: Torborg. Med nya, forskande och misstroagna ögon följde hon i tysthet Eskils person och förehavanden. Hennes värdesättning av kamraten hade fått en hård knuff nedåt.

Ellen var förvånad över, hur lätt och hastigt hon blev god vän med både Tord och Torborg. Hon njöt av denna nya vänskap och sörjde, när avskedets stund nalkades.

Men Tord uppmuntrade henne. »Naturligtvis hälsar Ellen på oss i höst, när skörden är inne — eller hur? Nog finns det någon kurs i Stockholm eller Uppsala, som kunde ha sitt intresse att genomgå, säg?»

(Forts.)

Nu bygger solen en aftonbro.

*Ny bygger solen en aftonbro
av glitterstrimmor på fjärden,
och vinden susar kring tjärr och mo
men domnar av under färden,
tills i en smekande aftonpsalm
den bär dig tonen från templets malm.*

*Och dagen sjunker i stilla ro.
På fästet stjärnorna glimma,
och böljan byter sin glitterbro
mot månens blekgula strimma.
Och sagan växer i drömligt snår,
ty natten tyst över stranden går.*

Greta.

Den invärtes människan. I.

Tankar i de ungas sällskap.

Paulus talar om vår invärtes människa. Därmed åsyftar han vårt andliga, inre väsen, i motsatts till den yttre, vår kropp, våra lemmar. Vad som är angeläget för honom är, att vi skola genom Guds Ande tillväxa i kraft till den invärtes människan så att dess utveckling och fullkomnande ej blir försummad.

Huru betydelsefullt detta var för aposteln, förstå vi därav, att han gjorde denna sak till föremål för sin innerliga och allvarliga förbön, därför böjde han sina knän inför Fadern. Det gällde ock intet mindre än Kristi inneboende i deras hjärtan, och att de skulle bli rotade och grundade i kärleken, att de tillika med alla heliga skulle förstå vad bredden och längden och höjden och djupet var i Kristi kärlek, vilken övergår all kunskap, och så bliva uppfyllda helt av all Guds fullhet. Det var det mest betydelsefulla uti deras andliga karaktärsdaning.

Att vi vårda oss om vår yttre människa är rätt och tillbörligt. Ett vanvårdat yttre är ingen rekommendation och bär icke något gott vittnesbörd om en människas karaktär, hon må vara gammal eller ung. Kroppen må vi vårda och akta högt, ty den är den Helige Andes tempel. Särskilt må vi se till, att vi icke överlämna våra lemmar till vapen åt orättfärdigheten eller till utövandet av köttet lustar. Därmed fördärva vi Guds tempel, och om dem som så göra, säger aposteln, att Gud skall fördärva dem. En sådan människa blir överlämnad åt Satan till köttets fördärv och det är förskräckligt. Och det rysliga är, att så många unga människor falla i denna snara och fördärva sin väg därigenom för både tid och evighet. Såsom på Herren troende äro vi kallade till renhet och helgelse och då höves det oss icke att leva i köttets lustar, hemliga eller uppenbara. Flyn skörlevnaden, ja flyn allt det som ont synes.

Att väl vårda vår yttre människa innebär icke, att vi på världens sätt skola pryda den med allt möjligt utvärtes fåfängligt prål, som är på modet och står att uppbringa på fåfänglighetens marknad i denna värld. Det blir blott ett vittnesbörd om ett ytligt, flärdfullt och fåfängligt sinne, som ej i verkligheten pryder någon människa. En väl hållen och vårdad klädesdräkt och ett städat, hovsamt och försynt uppträdande är

något helt annat, välbehagligt för både Gud och människor. Sådant hör till kroppens sundhet och välbefinnande och till trevna- den i vårt umgänge.

Vården om vår yttre människa i klädsel och uppträdande ligger emellertid nära till hands för de flesta och falla tillsammans med vår böjelse. Annat är förhållandet, när det gäller den invärtes. Den glömma vi lätt bort och kasta oss med hela vårt intresse på den yttre och dess skönhet. Spegeln i rummet få ofta pröva vår bild och vårt yttre utseende, under det att vi förgäta att betrakta vårt anlete i ordets spegel och granska vår inre människa. Och dock är detta det viktigaste av allt för vår personlighets utveckling och tillväxt i kraft och prydnad av alla sant kristliga dygder.

Till vår invärtes människa kan med skäl räknas vårt förstånd, vår intellektuella varelse. Dess tillväxt och utveckling i kunskap i allt gott och ändamålsenligt för vår kallelse i detta livet bör givetvis ligga oss som unga varmt om hjärtat. Försumlighet i detta stycke hämmar sig hårt längre fram i livet, likasom ock ett väl använt ungdomsliv vinner den rikligaste belöning i framtiden. Skämtsamt och satiriskt, men lika allvarligt beklagade en äldre, mycket känd personlighet sin likgiltighet i detta stycke med att säga: Min uppfostran blev mycket försummad i min ungdom — *av mig själv*. Han hade haft tillfälle att utbildas bättre, att få större kunskaper och skicklighet, men han hade försummat tillfällena. På äldre dagar insåg han det, men då var det för sent. Ett sådant ödesdigert missgrepp böra vi ej göra oss skyldiga till. Använd därför väl tid och tillfälle att öka dina kunskaper. Den tid kommer snart, då du har full användning för allt vad du vet och mycket mera därtill. Detta gäller ej blott bokliga kunskaper, skolbildning och examina utan ock praktiska insikter och duglighet i det yrke eller den kallelse du valt i livet.

Jämsides med kunskapen och dugligheten går troheten i det lilla när det gäller vår framtida lycka. Och det är ju den ungdomen tänker på. Men här förgriper den unge mannen och den unga kvinnan sig ofta till sin egen obotliga skada. Tidsandan är i detta avseende förfärande förförisk för de unga. Man ser alldeles för mycket på sin

Nu vakna alla blommor små . . .

*Nu vakna alla blommor små,
som under mörka nätter
i vintervila slumrade
så tyst i frusen park.
Nu strålar solen åter klar
kring sjöar, berg och slätter;
det doftar utav nyfött liv
utöver skog och mark.
Inunder månens skära
i natten vindar bära
ett budskap om den unga vår,
som växer sig så stark.*

*De fria vågor svalla i
den klara, ljusa kvällen
och deras sorl det klingar
såsom hymner invid strand.
Så bleka brista stjärnorna
ur vårblå himlapällen,
och vinterkölden flyktar hän,
långt bort till fjärran land.
All jorden sig förnyar
vid lätta morgonskyar.
Snart kommer vackra maj och ler
mot oss i solens brand.*

*Så jubla fri du bundna ton,
som länge saknat röst,
sjung fri din längtans ljusa dröm
utur ett vidgat bröst.
Som förr nu kommer våren,
med sommaren i spåren.
Snart späda gräs och vackra blom,
vid sol, som till oss vände om,
skall spira under gyllne prakt
i all sin rikedom.*

J. E. Nordendahl.

egen frihet och bekvämlighet för tillfället, på hög lön och god inkomst så tidigt som möjligt och glömmet helt och hållet bort att lägga en god och solid grund för kommande dagar. Man byter om plats, så ofta man hinner och överallt fattas det något, överallt har man för stora krav, menar man. Ingenstädes hinner man stadga sitt anseende och skaffa sig ett odelat, djupgående förtroende, vilket är värt långt mera än penningar för framtiden. Det är just detta man kan vinna genom troheten och uthålligheten i det lilla. Det är folk med dessa egenskaper, som hela världen söker efter med ljus och lycka. Kunskap och talanger hjälpa icke framåt och förtroendet saknas. Men finnes det kunna kunskap och

skicklighet efter hand hjälpas upp. Så tänker man överallt i det praktiska livet och dess lagar äro orubbliga. Den dagen kommer, då du söker en god plats. Man hör sig då för hos din förre husbonde eller mästare, som du länge och med trohet tjänat. Han måste då säga: Den mannen vill jag icke mista, men kan han få en bättre anställning, än den han har, så varken kan eller vill jag hindra honom. Han är den bästa du kan få för den uppgiften, och har du en dotter och han begär hennes hand en dag, kan du aldrig få en bättre måg än denne unge man. Och så är dörren öppen till en god framtid. Men kom ihåg, att det är du själv som öppnar den genom din trohet och uthållighet uti det lilla under gångna dagar.

J. Nyrén.

Borgen i vårsol.

— Har du sett »Borgen» i vårsol?

— Inte. Ja, då bör du ta första tillfälle i akt och göra det.

Jag har haft några sådana tillfällen. Och att se Borgen, Semesterhemmet vid Edsviken, bada i vårsolens glans, det är en syn, som man inte så lätt glömmet.

Det var helgdagsafton. Eftermiddagssolen belyste med sina milda strålar den vackra, nyss efter vintersömnens uppvaknande naturen, och här och var slog den lilla blyga blåsippan upp sitt vänliga öga. Man tyckte sig både se och känna, huru saven steg i trädens stammar, huru knopparna svälde, huru gräset spirade.

Och i trädgården, som alltifrån hemmets tillkomst skötts på ett mönstergillt och rationellt sätt och till och med fått pris, såg man redan ett och annat, som varslade om, att ögat snart kommer att tjusas av blommor och grönt av olika slag.

Den stilfulla fornvillan med sin runt om huset gående svalgång, den välkrattade terrassplanen med sin vackra balustrad, den väl utgallrade backslutningen ner mot Edsvikens blå yta — allt lyste så vackert i vårsolens sken, allt andades vårstämning och helgdagsfrid.

Snart blev det ett rörligt liv därute på terrassplanen. Den ena bilen efter den andra

svängde upp framför fornvillan. Det var ett sällskap som stämt möte i den vackra våraftonen till en festlig kollation. Idel bekanta, lärare från Missionsskolan, ungdoms- och församlingsledare m. fl.

I väntan på inbjudning till det dukade bordet gör man en rond kring Borgens både omfångsrika och natursköna ägor. Man beundrar den omväxlande, vackert kuperade terrängen, de många förtjusande utsikterna över Edsviken, vars vatten glittrar så vackert i solens sken, man granskar de olika byggnaderna — Stenvillan, terrassvillan, lektugan — och fann allt i bästa skick. Givetvis går man ej heller förbi ladugården och konstaterar, att hemmet består sig med en häst, ett par duktiga mjölkkor och tre dito nassar. I dessa sista dagar står man också med ett par svarta, rara tvillingkalvar, som väcker allas förtjusning.

En sak må jag tillägga. Och det är, att om S. M. U.-arna runt Sveriges fagra bygder förstode, vad möjligheter de äga i Semesterhemmet Borgen, då skulle de för det första söka sig dit någon gång under den instundande sommaren, men de skulle också göra allt för att detta ungdomens hem skulle bli en gemensam tillhörighet för S. M. U.-arna i allt Sveriges land, en borg för landets troende ungdom.

D. M—n.

Utsikt från Borgen.

A H A S O C H H I S K I A.

Dessa båda konungar i Juda hade mycket gemensamt, och de stodo varandra så nära, som en far och son kunna göra det. Hiskia var nämligen Ahas son.

I sin faders hus hade han växt upp och med sin faders handlingar var han förtrogen. Han fostrades med tanke på att bliva sin faders efterträdare på Juda rikets tron, och helt visst väntade Ahas av sin son att han skulle vandra i hans fotspår och fortsätta det verk han påbörjat.

Men så blev icke fallet.

Far och son voro till karaktären mycket olika varandra. I fråga om gudsfruktan och sedligt liv gingo de vitt skilda vägar.

Ahas var en ogudaktig konung. Hans privata liv kännetecknades av synd och orättfärdighet. Han gjorde vad ont var i Herrens ögon. I sitt offentliga uppträdande var han hård och känslolös. I fråga om religion var han en hedning, ehuru han var en Abrahams son.

Han dyrkade avgudar och byggde offeraltare åt sina hedniska gudar i varje hörn av Jerusalem och runt omkring i hela riket. Han gick så upp i dyrkan av dessa hedniska gudar, att han t. o. m. offrade sina egna barn som brännoffer åt dem. Han förledde ock sitt folk till avfall från Gud och drog så stora olyckor över det land och folk, vars beskyddare han skulle vara.

Han ohelgade templet, bröt sönder de heliga tempelkärnen, plundrade tempelskatterna, avskaffade gudstjänsterna och till sist stängde dörrarna till helgedomen. Så sökte han fullständigt utplåna all sann gudsdyrkan och förvandla hela juda rike till ett hedniskt folk.

Med förundran läsa vi om hans son och efterträdare på tronen, den unge Hiskia, att han i allt var sin faders motsats.

Vi kunde eljest vänta, att den unge man, som växt upp i ett så ogudaktigt hov och levat i sådan miljö, skulle fortsätta sin faders verk och vandra på hans vägar, men han gjorde det ej.

Hiskia var endast 25 år gammal, då han efterträdde sin fader som konung. Det första vi läsa om Hiskia, är att han gjorde vad rätt var i Herrens ögon, alldeles såsom hans fader David hade gjort.

Det är ett olöst problem, men en ofta upprepad erfarenhet, att barnen icke alltid följa sina föräldrar i deras sedliga och religiösa liv.

Stundom får man höra rätt hårda domar

uttalas över de troende föräldrar, vars barn icke vandra i gudsfruktan. Det säges utan förbehåll, att detta beror på felaktig uppfostran, bristande gudsfruktan i hemmet etc. Att uppfostran och ett heligt liv har utomordentligt stor betydelse för barnen, det är visst, men dock utgör detta icke en tillräcklig borgen för att barnen skola följa exemplet.

Gudsfruktan är icke något som man får i arv, och ej heller något som den ene kan tvinga på den andre. Här står varje särskild individ i personlig ansvarsställning inför sin Gud.

Vi se ock många exempel såväl i bibeln som i det dagliga livet, att förhållandena i detta avseende gestalta sig ytterst olika. Många gudfruktiga föräldrar få likt David begråta en Absalon, under det att ogudaktiga fäder såsom Ahas kunna få gudfruktiga söner såsom en Hiskia.

Det finnes även hem, där barnen åtnjuta samma fostran och skåda samma exempel, men som dock välja att gå skilda vägar. I det första hemmet växte både Kain och Abel upp. Den förre var av den onde, och slog ihjäl sin broder. Abel däremot var en rättfärdig trons man.

I Isaks hem växte både Esau och Jakob upp, och David hade icke blott en Absalon utan även en Salomo.

Jag upprepar, att vi icke få förringa uppfostrans och det kristliga exemplets betydelse, men vi få ej heller se bort från den enskildes ansvar.

Då Hiskia tillträdde regeringen, låg landet slaget och olycksmolnen hängde tunga över land och folk.

Helgedomens portar voro stängda, dess skatter plundrade, de heliga kärnen sönderslagna och gudstjänsten var avskaffad. Prästerna och leviterna voro skingrade. Däremot offrades till de främmande gudarna i alla lunder och på alla höjder i landet. Offerroken låg som ett sorgedok över juda land.

Det var således ingen lätt uppgift för en ung man, som ville frukta Israels Gud, att återföra folket till gudsfruktan och sedligt liv.

Men Hiskia tog saken på allvar. Redan vid början av sin regering öppnade han dörrarna till Herrens hus, sammankallade prästerna och leviterna, verkställde rening av templet, lät förfärdiga nya tempelkärl och iordningställde gudstjänsten. Först efter den storartade påskhögtiden, då Juda folk åter

UNGDOMLIG VILJA.

Drivkraften vid varje arbetes utförande, vid varje plans förverkligande är *människoviljan*.

Gud själv har alltid drivits och drives än av sin vilja. Gud skapade därför att han *ville* skapa. Han sände i tidens fullbordan sin Son emedan han *ville* frälsa oss. Alltid handlar han efter sin vilja. Och eftersom allt vad han vill är gott, blir också allt vad han gör gott.

Ingen människa har skapats utan vilja. Men hennes vilja är fri. Ingen kan binda människoviljan utom människan själv. Varje människa har att giva karaktär åt sin egen vilja. Hon har möjlighet att giva sin vilja en god karaktär men också en ond.

Ingens vilja är så stark som den unges. Vad han vill, vill han helt, och mycket skall

till för att hindra honom. Unga viljor och friska krafter utföra stordåd och bragder. Sådana unga viljor, sådana friska krafter behöva vi i vår ungdomsverksamhet. Finge vi många sådana, skulle stora segrar vinnas.

Brister det i förmågan, betyder det inte så mycket. Det kan ofta avhjälpas. Men brister det i viljan, då brister det i segerns förutsättning. Då är det illa. Mycket kan göras, om vi bara vilja. Vad vi *helt vilja* är till hälften utfört. Ack må ungdomsskarorna i vårt fosterland besjålas av en enda glödande vilja, viljan att föra rätten till seger. Då skola vi erövra område efter område. Endast ett mål må vi ständigt hava i sikte: Vårt folk för Kristus. Till strids ungdom!
Fram måste vi!

B. Edwin Persson.

samlats till sin Guds dyrkan, befallede konungen att avgudaaltarna skulle förstöras. Bildstoderna slogos sönder, offerhöjderna nedbrötos och altarna jämnades med jorden. Hela landet blev så rensat.

Vi förstå lätt, att det för Hiskia var ett allt annat än lätt arbete. För varje altare som nedbröts utfördes en protesthandling mot faderns verk, men här gällde att gå Guds ärenden, och det var viktigare än att av pietetskäl låta faderns verk stå orubbade.

Kändes det än tungt för Hiskia att så slå sin faders verk i spillror, så gjorde han det dock med frimodighet, ty han visste, att han på den vägen utförde Guds vilja, och att han så grundlade sitt folks framtida lycka och steg för steg arbetade på sitt lands återuppbyggande.

Vilket skönt exempel är ej Hiskia för de unga. Hans liv visar, vad en yngling kan utträtta, då han vill vandra på Guds vägar och vågar göra något för sin Gud.

Ingen må tro, att det var utan inre strid och självövertvinnelse som Hiskia utförde sitt verk att återföra sitt folk till Guds dyrkan. Det har aldrig gått att utan strid uppbygga rättfärdighet.

Men Hiskia hade mod att våga något. Han hörde icke till de stora eller små diplomater, som syssla med lämplighetsfrågor och söka utforska åt vilket håll vinden blåser innan de våga göra något. För honom var Guds vilja den polstjärna, varefter han styrde.

Han såg vad som behövde göras, han ville göra det, och han hade mod att omsätta sin vilja i handling.

Vem har mod att likna honom, att gå emot folkopinionen, att bryta mot fädernas orättfärdighet och verka för sanning och rätt?

Hiskia stannade ej på halva vägen. Han började, men han fortsatte ock tills målet, så långt han kunde vinna det, var nått. Många börja väl, men de låta skrämman sig av motgångarna. De sätta handen till plogen men se tillbaka.

Hiskia gick klokt tillväga. Hade han börjat med att nedbryta de hedniska altarna utan att han haft något att giva i stället, då hade han aldrig fått folket med sig. Nu däremot återförde han först folket till helgedomen, och sedan det där under det stortätliga påskfirandet fått möta sin Gud, gick det utan strid att slå ned de hedniska altarna.

Så skola vi icke blott tala om världens usla nöjen eller det dåraktiga i att dyrka förgängliga ting. Nej vi skola först »öppna dörrarna till Herrens hus» och själva möta vår Gud samt visa vilken rikedom och lycka det ligger i sann gudsfuktan. Göra vi så Kristi evangelium tilldragande, så att människorna förstå, att det är något mer i sann kristendom är blott teori och yttre religiösa former, då går det lättare att få dem att vända sig bort från världens tomma fröjder till levande Gud.

O. W. G—r.

Ur några årsberättelser.

Göteborgs frivilliga sjömansmissions andra verksamhetsår 1923.

Göteborgs Frivilliga Sjömansmission bildades å möte i Betlehemskyrkan den 1 april 1922. Den består av kommittéer, valda ur Göteborgs fem missionsföreningar eller dess ungdomsföreningar.

Dessa kommittéer arbeta i samband med varandra, och det första steget i detta samarbete var att uppdelade Göteborgs hamns område, uppgående till 10 km., i fem sträckor, och varje kommitté fick sig tilldelad en sträcka. Det andra var att anordna verksamheten så, att över hela sträckan samma söndagshälsning kom till användning och detta ordnades så, att för varje vecka fick en kommitté sig anförtrott att låta författa söndagshälsningen och sedan tillsända de övriga kommittéerna densamma. Söndagshälsningen författas i regel av församlingarnas predikanter.

Alltså ha alla fem kommittéerna samma söndagshälsning samma söndag, vilket blir ett sammanhållande band i vår verksamhet. Vårt arbete tillgår på ungefär följande sätt. Vi sprida dels dessa förut omtalade söndagshälsningar, som äro en för varje söndag författad liten predikan; den brukar i regel vara skriven över söndagens högmässotext eller någon vers ur densamma. Förfärdigandet av söndagshälsningarna sker genom hektografering och varje kommitté hektograferar det antal söndagshälsningar, som anses vara behöfligt, beroende på hur många båtar, som vid tillfället ligger i hamn. Cirka 30 till 60 söndagshälsningar. Dessutom utdelas påsar, innehållande äldre goda kristliga tidningar, och utdelar varje kommitté 10 sådana påsar i veckan. — — —

Vår innerligaste önskan är ock, att sjömansmissionär Sjögren skulle lyckas i sitt arbete att få till stånd liknande sjömansmission i många av Sveriges övriga hamnar. — — —

Sundsvalls och Alnösunds frivilliga sjömansmission lämnar följande meddelande:

Sjömansmissionskommittén har, sedan missionen i somras upptogs, besökt omkring 600 fartyg (däribland förstås även mindre båtar som gå inom distriktet) för utdelande av litteratur, söndagshälsningar samt för inbjudan till möten och sjömansfäster. 1,447 söndagshälsningar ha förfärdigats och utdelats likaså 111 litteraturpåsar, (av papper med tryck: Sundsvalls och Alnösunds o. s. v.)

Vid 15—20 möten hava 650 till 675 sjöfarande varit närvarande. Däribland vid sjömansfästen den 14 oktober 70, vid julfästen den 29 december 78. Vid julfästen utdelades över 80 julklappar.

Så föreligger det »matematiska» resultatet. — Det är ju att märka, att det är *frivillig sjömans-*

mission. Och vi själva, som hjälpt till där, äro tacksamma till Gud för det lilla vi fått göra. Det andliga »resultatet» har *visat sig delvis i återverkan inåt i ungdomsföreningen*, och härför tillhöran äran Gud.

Sjömansmissionskommittén skall nu med det snaraste sammanträda för att ordna för den kommande seglationstiden, och då börja vi med Guds hjälp i glädje åter. — — —

Vi ha tänkt att till sommaren även hava traktater (några trevliga och goda) på tyska, event. engelska.

Från en av Vänerens hamnar meddelas följande:

Skoghall den 2 febr. 1924.

Vi få härmed tacka för det arbete och det intresse broder — — — har visat oss uti vår verksamhet bland sjömännen. Vi ha sedan den nionde sept. besökt 38 båtar, och ha vi alltid blivit väl mottagna. Innan vi fingo söndagshälsningar besökte vi endast manskapet, men sedan fingo vi anledning att gå även till befälet. Vi ha av föreningen blivit återvalda även för år 1924. Vi tro att arbetet är gott och att det lönar sig, dels därför att vi genom besöken komma i tillfälle att tala med dem om det enda nödvändiga, om sin själs frälsning, och dels genom den goda litteratur de få. På samma gång ha vi meddelat dem om våra möten på Missionskyrkan.

Det är ju intet stort arbete, som vi kunna uträtta, men vi hoppas att med mycken bön och träget arbete skall någon själ räddas, och då få vi lön, en härlig lön. Kom ihåg oss i Edra böner.

Årsberättelserna här ovan tala för sig själva. De visa på ett stort och viktigt missionsfält alldeles inpå knutarna, som oförklarligt och oförsvärligt lämnats åt ovännen att ganska ostörd få så sitt ogräs bland vårt folks söner. Men de visa ock huru ansvarskänsla och kristlig broderskärlek finner utvägar att sprida Guds kunskap till männen ombord. Hamnar och lastageplatser utmed våra kuster och inre farleder äro att räkna i flera hundratal, så det är gott om utrymme och tillfällen för den som här vill gå ett ärende åt Jesus. Och församlingen är stor och omväxlande. Under 1923 påmönstrades i svenska hamnar 42,296 sjömän, varav vid Göteborgs sjömanshus 13,712, Stockholm 8,458, Hälsingborg 2,635, Malmö 2,231, Gävle 1,088, Norrköping 1,022, Sundsvall 910 o. s. v.

Gäller det nu att gå ombord i fartygen, så bör detta vara brödernas sak. Systrarna må samla ihop skrifter, genomse och ordna samt

Från ungdomskursen i Ljusdal.

Gruppen här ovan togs vid en ungdomskurs, som hölls i Ljusdal under mars månad. Den var besökt av ett 80-tal unga från skilda orter i Hälsingland. Dagarna igenom voro vi samlade omkring religiösa frågor och frågor som röra vårt arbete. Vittnesbördet var fullkomligt enhälligt, att kursen var rik på välsignelse. Icke minst kvällarnas offentliga möten gävo uttryck för en god, ungdomlig hänförelse. Under söndagens möten kunde lokalen nätt och jämnt rymma alla åhörare.

In i minsta detalj hade platsens ungdomsförening med pastor Holm i spetsen ordnat för mottagandet. Man måste beundra de unga i Ljusdal för deras arbetsvilja och arbetsförmåga. De äro inte så många, varför

lägga in allt sådant i lämpliga papperspåsar »för vidare befordran».

Att komma i gång är som regel det svåraste vid alla företag, även i sjömansmission. För den skull äro vi villiga så långt vi förmå besvara brev, stå till tjänst med besök, tillordningar, skriva söndagshälsningar m. m.

Bröder och systrar i Herren. Utan möda och självupppoffring vinnes intet resultat. Låt oss begagna tillfällena medan de erbjuda sig. Natten kommer, sade Jesus, då ingen kan verka. Och själv lämnade han himmelens härlighet och gick Golgatavägen för att föra oss till Gud. För Jesus, för Jesus! Sjötorp i april 1924.

Henning O. Sjögren.

många uppgifter vid ett sådant tillfälle måste falla på envar av dem. Men de klarade allt med glans.

Medverkande med föredrag och predikan voro distriktsföreståndare O. Lidén, sekreterare A. Wallin, pastor Otto Andersson, pastor G. Holm, kamrer G. Sköld och undertecknad. Platsens sångare och musikanter jämte en av kursdeltagare sammansatt musikförening tjänade flitigt vid de offentliga mötena.

För undertecknad var det en särskilt stor glädje att få medverka vid ungdomskursen i Ljusdal. Där fick jag börja mitt arbete när jag lämnade Missionsskolan. Ljusdal kommer såsom min förstlingsplats att alltid ha ett särskilt rum i min tanke och känsla.

De många deltagarna i ungdomskursen hälsas. Måtte ungdomsarbetet genom allas eder trohet och tjänarvilja växa till och bli till än större välsignelse för Hälsinglands ungdom.

J. G—n.

Julgåvor till Kina.

Då vi redan i medio av juli månad komma att sända jullådorna till Kina, göra vi härmed alla intresserade uppmärksamma på, att varor, som skola gå med denna sändning måste vara vår Expedition tillhanda före den första juli. Vi stå gärna till tjänst att med omgående besvara eventuella förfrågningar i hithörande ärende.

En diskussion.

En ungdomsförening har tillställt Udv. följande protokoll över ett diskussionsmöte, som kan ha något att lära oss. Vi återgiva:

Härefter började en livlig diskussion över frågan: Vad är orsaken att så få av medlemmarna frivilligt yttra sig på våra möten och huru skall denna brist avhjälpas?

Filip J. inledde frågan och framhöll: Vi känna kanske ej ansvar för mötena, kände vi det, försökte vi nog göra vårt bästa. Man tycker att andra kunna göra något, själv drar man sig undan. Man är ej van att uppträda, man är rädd för att skämma ut sig. Den sista delen av frågan är nog svårare att besvara. Vi böra känna ansvaret. Det är svårt att frivilligt yttra sig, och skadar nog ej med litet påståtning. Det vore nog lämpligt att i förväg utse sådana som skola yttra sig. Vi skola ej tro, att predikanten skall sköta allt själv.

Gunnar S.: De som vittna klandras, och därför dra de sig undan. En del bry sig dock ej om vad andra säga, utan känna sitt ansvar. En av orsakerna är helt säkert, att man är rädd för att skämma ut sig. Om vi också skämma ut oss inför människor, kunna vi dock känna oss väl-signade efter ett vittnesbörd.

Oscar E.: Det är klen beställt i denna sak. Orsaken är nog, att vi ha så lätt att taga åt oss saker och ting. Vid t. ex. en diskussion är det så lätt att stöta sig. När man känner sig manad, skall man deltaga.

Carl B.: Vid »ordet fritt» brukar det ofta vara aldeles tyst. Man kan ej kläda sina tankar i ord.

Philip A.: Vi känna att vi brista i mycket, därför är det kanske svårt att yttra sig offentligt. Man känner sig rädd, man är ej van att uppträda. Denna brist kan nog avhjälpas genom träning och övning i att uppträda.

Paul F.: Talare utsätts för kritik. I vår tid skall det vara ett flytande uttal. Man kan ej fordra att en nybörjare skall vara fullkomlig. I allting fordras övning. Det skadar ej med diskussionsövningar, där en del ställa sig som motståndare till en sak. Vi skola hava en mild kritik mot varandra och ha överseende med varandras brister. Det skadar ej att hålla små föredrag. Det vore en övning.

Carl H.: Det är svårt att yttra sig. Vi böra ej känna oss rädda. Instämde med F. att det vore bra att börja i en liten krets med övningar.

Naemi J.: I en diskussion bör man försöka att yttra sig först. Vi skulle ha mera av vikt och värde att säga varandra vid ett uppbyggelsemöte. Vi böra leva i innerligare förening med Gud och bedja mera, då få vi också mera att säga varandra.

Gunnar S.: Vi skola ej tänka, att vi skola vara storslagna, det är ej så viktigt, om vårt yttrande ej blir så formfulländat, bara det kommer från hjärtat. Det bör glädja oss, när vi höra någon tala eller bedja. Vi skola ej klandra varandra. Tala av hjärtat. Krav och fordringar finns, men när vi känn dessa kunna vi vara till nytta.

Paul F.: Tvånget kan många gånger vara till nytta, men många gånger kan det också verka motsatsen. Vana behövs för att kunna uppträda. Självkritik är nödvändig, så att man ej tror, att man är något. Övning ger färdighet.

Oscar E.: Vid en diskussion är självbehärskning det viktigaste, så att vi ej bliva uppretade på någon. Vi lära oss att känna varandra i en diskussion.

Nat. E.: När det gäller rent andliga möten känna vi nog, att vi äro för litet hemma i bibeln. detta är en brist. Vad beträffar möten i allmänhet, så behöva vi nog övning, det ger färdighet. Små studiekretsar är nog mycket lämpligt. Att man behöver självkritik är gott och väl, men man måste också tro på sig själv, tills att någon annan kommer med något som man finner vara bättre.

Paul F.: Vi skola ha överseende med varandra om någon yttrar sig litet olämpligt.

Carl B.: Vana gör kolossalt mycket.

Nat. E.: Jag vill ej tro så illa, att någon ser med ringaktning på den som yttrar sig för första gången. I detta fall är det nog gott i vår förening. Alla ha ej samma förmåga att tala. Det finns särskilda tillfällen då det går lätt att tala. Om man bara vill, så går det nog bra att yttra sig. Det stärker en själv när man avlägger ett vittnesbörd.

Gunnar S.: Ett medel att avhjälpa bristen vore, att ett par eller flera bleve utsedda i förväg att uppträda vid möten. Vi få akta oss för att göra något för storslaget. Skola vi säga något, skall det vara för att vinna något för Gud.

Paul F.: Jag tror att en diskussionsklubb skulle vara till stor nytta.

Oscar E. uppmanade kvinnorna att yttra sig. Ansåg att en diskussionsklubb skulle vara bra, ty där får man bl. a. lära att behärska sig.

Filip J.: Det gör mycket hurudan stämningen är på ett möte, när man skall yttra sig. Tror ej att en diskussionsklubb åstadkommer, att vi bliva för storslagna eller för märkvärdiga talare.

Gunnar S.: Jag förstår ej vad en diskussionsklubb skall tjäna till. Säg vad du har att säga, så som du får fram det.

Dina J.: Bristen består nog i att vi i vardagslivet brista så mycket, detta hindrar oss nog att avlägga offentliga vittnesbörd. Vi leva nog ej så nära Gud som vi borde göra. Bönen skall hjälpa oss.

Nat. E.: Tror ej att vi förlorar på att ha diskussionsmöten. Man kan nedskriiva sina tankar och sedan läsa igenom det, kanske man glömmmer en hel del, men något stannar dock kanske kvar.

Greta E.: Talade för diskussionsmöten, ty det fordras nog övning.

Naemi J.: Självbehärskning behövs. De som ha kunskap och ej yttra sig eller giva ut vad de veta äro lika ett kassaskåp till vilket man förlorat nyckeln.

Oscar E.: Talade för diskussionsmöten.

Carl H.: Talade för diskussionsmöten, men vi få vara försiktiga så att vi leda dem rätt.

Ordföranden tackade för livligt deltagande i diskussionen samt framhöll: Det är av stor betydelse, att om någon skall göra något, han då gör det frivilligt. Övning behövs och ansåg det lämpligt att utom diskussionsmöten även ha talövningar och vittnesbörds-möten för oss själva, men framför allt tjäna Herren. Allmän förberedelse behövs också genom bibelläsning och bön.

Ph. A.

Ett förslag.

En av vår tids mest betydelsefulla frågor är utan tvivel arbetarvärldens religiösa problem. Det är ett beklämmande faktum att största delen av de organiserade arbetarna praktiskt taget stå helt utanför varje verkligt religiöst inflytande. Orsakerna härtill äro måhända många; denna lilla artikel avser icke att utreda den saken. Syftet med dessa rader är att om möjligt fästa de frikyrkliga samfundens uppmärksamhet vid arbetarvärldens djupa andliga behov. Ty även om det, till synes av partipressen och fackföreningsmöten hos arbetarna ej skulle finnas någon längtan efter idealitet och religion, så vet den som umgås med arbetarna, att i djupet av själarna bor en stark längtan efter klarhet i de religiösa livsfrågorna. Vi arbetare ha icke råd att förlora de gamla källorna till styrka, harmoni, sund livsglädje och skönhet, som bibeln och kristendomen skänka. Alltför länge ha arbetarna förväxlat den traditionella officiella kristendomen med Jesu lära. Det är hög tid att de frikyrkliga samfunden nu gå till handling och söka bära ut till massorna livets ord och bröd. För att kunna förverkliga denna stora uppgift måste måhända nya vägar beträdas och ingen möda lämnas ospard. I ett av de sista numren av Ungdomsvännen 1923 väcktes ett förslag att S. M. U. borde anställa en social sekreterare med speciellt uppdrag att komma i kontakt med arbetarna genom att anordna särskilda arbetaremöten, där sådana religiösa som sociala frågor i slutet krets fritt behandlades. Dessa möten, som böra hållas å neutral plats, kunna lämpligen inledas med något föredrag av den sociale sekreteraren över något för arbetarna aktiellt problem i förening med diskussion. Detta förslag bör räddas från glömskan. För min del ber jag få kraftigt ansluta mig till detsamma. Det är klart att den sociale sekreteraren bör äga ett varmt hjärta för arbetarnas väl, vara en man med auktoritet, väl bevandrad i socialistiskt tänkande och förtrogen med arbetarnas själsliv. Och först och sist en man med Kristi sinne. Beslutar S. M. U. blott att anställa en social sekreterare, nog utser Gud mannen. Må vi bedja därom! Men om denne skall bli framgångsrik i sin gärning, kräver tiden av oss troende arbetare ett osjälviskt helgat liv, att vi studera de sociala problemen och äro villiga att kämpa för bättre sociala förhållanden, fast alltid med rena vapen. Genom ökade kunskaper, genom förståelse mot oliktankande samt ett sant kristligt liv skola vi vinna respekt för vår kristna tro och bekännelse.

Troende arbetare.

Ungdomskommittén har redan tidigare behandlat förslaget om en social sekreterare

Från arbetsfältet.

Umå kristliga ungdomsförening har nyligen firat sitt 25-årsjubileum. Som talare vid jubileumshögtiden hade kallats rektor E. Kruse, Östersund, vilken vid de olika mötena höll inalles trenne gedigna föredrag, alla rika på goda tankar och burna av kraft och hänförelse.

Pastor Arwe, Blandade kören, Musikföreningen och Manskören medverkade vid mötena.

Då föreningen för 25 år sedan bildades på initiativ av nyligen hemgångne distriktsföreståndare L. A. Holmström, antecknade sig 21 personer som medlemmar. Under 25-årsperioden ha inalles 550 medlemmar varit inskrivna i föreningen. Nuvarande medlemsantal är 94.

Räkenskaperna omsluta under samma tid en summa av kronor 47,833:96. Av dessa medel ha kronor 21,210:86 överlämnats till församlingens verksamhet.

Den som närmare intresserar sig för föreningens utveckling och arbete under de gångna 25 åren, torde rekvirera föreningens minnesskrift, som omnämnes i annons i detta nummer.

I Eda (Värmland) ha väckelsens vindar gått fram. Ungdomsföreningen kallade en ung evangelist, Arthur Nilsson från Stavsnäs och Gud välsignade rikt hans verksamhet här. Omkring en månads tid ha vi samlats och fått bedja med förkrossade syndare, nästan alla ungdomar. Det som förut utsatts av livets ord har nu burit frukt och vi ha fått erfaras Jesu ord i Joh. 4:36—38. En högtidsdag för Norra Fjälls kr. udg var den 13 april, då vi välkomnade 12 nya medlemmar, vilket glädde oss som en längre tid tillhört föreningen. Mötet hade ett omväxlande program och var på samma gång avskedsmöte för evangelist Nilsson. Han har emellertid lovat komma tillbaka i slutet av maj. Väckelsen fortsätter alltså jämt.

Källby kr. udg firade söndagen den 23 mars sin 20-års högtid. Som talare medverkade, utom Kinnekulle-kretsens egen pastor, H. Josefsson, pastor Aron Andersson från Stenstorp. Vid förmiddagsmötet talade den sistnämnda om välbehagets kärlek och smärtans kärlek och på eftermiddagen över Fil. 3:12—14 om vårt framtidsmål. Vid mötets avslutning hölls ett gripande bönemöte, då yngre och äldre tackade Gud för vad han givit under de gångna åren. Under årshögtiden medverkade kand. Josef Josefsson och strängbandet med vacker sång.

Av den av F. A. Santesson utarbetade 20-årsberättelsen framgick, att föreningen bildades den 23 jan. 1904 och bestod vid starten av 18 medlemmar. Sedan dess ha 223 personer tillhört föreningen, som en gång haft ett medlemsantal av 80 och nu har 56. Kassen har omslutit cirka 10,000 kr. Föreningen har underhållit skolgosse och hjälplärare i Kongo och lämnat bidrag till S. M. U. En juniorförening på 20 medlemmar bildades vid högtiden. Föreningen har under årens lopp besökts av bl. a. Josef Roth, Bruno Nyström, G. Blomberg och G. Mosesson. Källby udg sänder sin varma hälsning till alla föreningar inom S. M. U.!

Kärråkra kr. udg hade sitt femte årsmöte den 25 jan. Föreningens ordf. Ture Johansson hälsade medlemmarna välkomna samt ledde i bön och läste

och vid sitt senaste sammanträde fattat beslut om att anställa sådan. *Red.*

Efeserbr. 2 kap. samt betonade med ledning av 8 v. ur samma kap. att det är av nåd som vi äro frälsta, av nåd som vi äro bevarade och att det är av nåd som vi få verka Herrens verk. Därefter vidtog förhandlingarna. Medlemsantalet är 12. Kassan balanserade på en summa av kr. 266:21. Anslag beviljades till följande missionsgrenar: S. M. U., Västergötlands Missionsförenings ungdomsförbund samt Väst-kustens Missionsförenings Ungdomsförbund. Till styrelse valdes Ture Johansson, Boda, Sven Andersson, Storegb., Oskar Andersson, Storegb., Sigrid Andersson, Storegb., Ture Carlsson, Baggb., Iris Johansson, Baggb.

Årsmötet avslutades med bönemöte på knä.

S. M. U. höll kvartalsmöte i Norrtelje den 5—6 april. Mötet inleddes på lördag kväll med ett samkväm, till vilket ungdomsföreningarna i stadens omnejd inbjudits. Sedan ordf. hälsat såväl talare som deltagare välkomna, fortsattes festen med korta anföranden av S. M. U:s sekreterare, pastor Joh. Gustafsson och kand. A. Keijer samt med solo- och körsång.

På söndagen voro tre möten anordnade, vilka alla voro väl besökta. Pastor Gustafsson och kand. Keijer höllo väckande och givande föredrag. Kören tjänade vid alla mötena. Kollekten för S. M. U. inbragte 100 kr.

Detta första kvartalsmöte i Norrtelje gav det bästa intryck och den rikaste välsignelse, som skall bära frukt i vår fortsatta strävan för egen helgelse och för arbetet i Mästarens tjänst.

Nissadalens ungdomskrets och H. A. U. höll den 6 april sitt kvartalsmöte i Fröslida missionshus under stor tillslutning.

Mötet öppnades med ett kort tal och bön av pastor R. Strömberg, som ävenledes utsågs till att leda dagens förhandlingar. Flera viktiga verksamhetsfrågor behandlades av mötet. En resolution antogs, i vilken de närvarande vädjade till Hallands Ansgariiföreningens styrelse att denna i sin tur måtte ingå till Jönköpings Ansgariiförening med begäran om att någon eller några av dess predikanter ville bosätta sig i Halland.

»Om den troende ungdomens politiska och sociala ansvar» höll ing. Grunewald ett intressant anförande, närmast i anslutning till ett föredrag, som hölls vid fjärde allmänna frikyrkomötet. Anförandet blev föremål för en livlig diskussion.

Kl. 5 e. m. var offentligt möte anordnat. Vid detta förekom tal av pastorerna Johansson och Strömberg samt ing. Grunewald, och sång av Nissadalens allianskör.

Östhammars kr. udfg firade den 13 april sitt årsmöte. Den fulltaligt besökta högtidsstunden inleddes med unison sång. Efter hälsningsord och bön av ordf. föredrog års- och revisionsberättelserna som båda vittnade om ett gott och framgångsrikt arbete. Styrelse samt övriga funktionärer valdes för det ingående arbetsåret. Förslag till stadgeändring förelåg årsmötet som beslutade i enlighet med kommitterades förslag. Glädjande för årsmötet var att få hälsa 18 nya medlemmar välkomna till medlemskap i ungdomsföreningen. Under tacksamhet till Gud avslöts det av frid och samförstånd präglade årsmötet med bön och sång.

Vasakyrkans kr. udfg firade sin årshögtid den 12, 13 april under god tillslutning av deltagare.

På lördagen hölls enskild årsfest, till vilken juniorerna och församlingens styrelse m. fl. inbjudits.

Efter hälsningsanförande av föreningens ordf. pastor O. Karlsson föredrog styrelseberättelse och rapporter från flera kommittéer. Medlemsantalet var vid årsskiftet 216 och kassan har balanserat på kr. 5,413:—, därav sommarhems-kassan på kr. 2,072:34 och besökskommitténs kassa på kr. 656:84. Till S. M. U. har lämnats kr. 400:—, till Brödraförsamlingen kr. 800:— och till underhåll av evangelist i Kina kr. 250:—.

Under högtidlig stämning hälsades ett 20-tal nya medlemmar välkomna till föreningen. Då ytterligare flera unga anmälde sig under aftonen för inträde i föreningen får den snart en ny sådan högtidsstund. Efter kaffeservering höll pastor Aug. Lilienberg ett till själaräddningsarbete manande tal.

På söndagen predikade under f. m. pastor Lilienberg och Oscar Karlsson och på e. m. hölls missionsfest med tal av missionär fru Ellen Törnquist, pastor Lilienberg och red. Hällzon. En insamling gjordes för ungdomens mission, vilken tillsammans med kollekten på f. m. inbringade kr. 617:—. På kvällen hölls böne- och väckelsemöte. Pastor Lilienberg talade då om Kristi tillkommelse. Under det följande eftermötet sökte några personer avgörelse för Kristus.

Vid kvällsmötet medverkade musikföreningen och vid de övriga mötena kyrkans kör. Såväl tal som sång gjorde att mötena blevo en verklig ungdomens högtid.

Kungälv's kr. udfg firade 10 års jubileum den 16 mars. Förmiddagens möte inleddes av Axel J. Löfberg i anslutning till Joh. 18:1—27. Därefter talade pastor Fransson från Älfängen över Luk. 7:36—50.

Eftermiddagens möte som hade samlat en talrik åhörarskara inleddes av ordf., hr Edv. Heintz med en kort överblick av föreningens verksamhet under de gångna 10 åren. Föreningen som bildades den 20 mars 1914, har varje lördagsafton avhållit sina möten. Medlemsantalet, som vid början utgjorde 19 st., har under ökats, så att det för närvarande utgör 37. Kassaomsättningen har belupit sig till kr. 10,197:44. Föreningen har sedan år 1915 upprättat en ständig söndagsskola vari undervisats c:a 40 barn. Sedan föreningens tillkomst har en sångkör bildats, som fått vara till rik välsignelse. Sedan strängbandet och stråkkvartetten utfört några nummer, höll pastor Fransson ett ungdomsföredrag med ledning av Ps. 84:5—8. Därefter sjöng kören några sånger, varefter herr Sivvert Mellquist avslutade det i allo välsignelserika mötet.

Efteråt var anordnat enskilt samkväm för föreningens medlemmar. Må Gud välsigna det arbete som utförts.

Saltsjöbadens kr. udfg har till styrelse för innevarande år valt R. Schültz, Carl A. Nordin, G. V. Ekdal, G. Norén och Elsa Flodmark. Föreningens kassa har under året omslutit en summa av kr. 1,254:56. Till församlingen har överlämnats kr 575:—. Föreningens verksamhet har bestått i dels enskilda möten för medlemmarnas uppbyggelse, behandling av löpande ärenden m. m., dels offentliga ungdomsmöten, till vilka icke troende ungdom inbjudits. Dessutom har besök gjorts på sjuk- och ålderdomshem, där det bjudits på kaffe, tal, sång och musik. Föreningen ser som sin främsta uppgift att stödja församlingen i dess arbete, och verksamheten bedrivs i bästa samförstånd med denna. Ett särskilt gott och behjärtansvärt arbete har föreningens medlemmar utfört med spridandet av god jullitteratur. Medlemsantalet är 22.

Särskilt livligt har ungdomen deltagit i de mö-

ten, som stud. Pettersson från Missionsskolan ledde under sistförflutna böneveckor och alltfört med vissa mellanrum leder. Dessa möten, som varit till rik välsignelse och uppmuntran icke minst för de troende ungdomarna ha även lett till att några unga lämnat sig åt Gud.

Västmanlands läns Ansgariiförenings ungdomsförbund höll årskonferens d. 14—16 mars i Västerås missionskyrka under bokhandlare John H. Ericsons ordförandeskap.

Vid upprop av ombuden befanns att 30 ungdomsföreningar voro representerade av 39 ombud, det största antal som någonsin förekommit.

Av årsberättelsen framkom, att medlemsantalet i ungdomsförbundet ökat från 2,110 till 2,149. Ett omfattande och betydelsefullt arbete har under året bedrivits; bl. a. har en talrikt besökt och mycket givande ungdomskurs hållits i Heby.

Under året har ombyte av ungdomsmissionär skett. Pastor E. Rönnblom har avflyttat till Borlänge och i hans ställe har pastor E. Olsson från Gagnev tillträtt. Inom de olika kretsarna har genom kretskommittéerna ett gott och målmedvetet arbete utförts.

Av revisionsberättelsen framgick att kassan under året omslutit kr. 4,129:88. Två ledamöter av styrelsen voro i tur att avgå och omvaldes pastor Arthur Sandberg, Köping samt nyvaldes pastor V. Johansson, V. Lövssta, i stället för pastor A. Söderman, som avflyttat från länet. Jämtne en hel del valfattade ungdomsförbundet flera betydelsefulla beslut av vilka här må nämnas: att gemensamt med Ansgariiföreningen anordna sommarmöte sista söndagen i juni, en ungdomskurs skall anordnas å tid och plats som styrelsen bestämmer, ansgariiföreningen tillerkändes ett anslag av 400 kr. för anordnande av en bibelskola avsedd för de mindre församlingarna i länet, ett anslag av 50 kr. gjordes ock till förmån för soldathemmet bibliotek.

På lördagskvällen och under söndagen hölls ofentliga möten i missionskyrkan, varvid som talare tjänade distriktsförest. O. Lidin, Gävle och Sam. Larsson, Örebro, jämte pastorerna C. N. Ruth, E. Olsson och D. Virgart.

Litteratur.

K. J. Gustafsson, en inre missionens arbetare. Av *Joh. Sköld*. Pris kr. 2:50. Svenska Missionsförbundets förlag, Stockholm.

Av våra äldre missionsvänner ha väl de flesta hört talas om eller känna till lapplandsmissionären Gustafsson, en av Missionsförbundets första missionärer. Han besjälades av en sådan helig inspiration, att fläktarna därav ännu beröra dem på ett känslofullt sätt vid minnet av hans tal och umgängelse. För dessa är en bok om den ljuvliga gudsmannen mycket kärkommen. Och ett yngre släkte, som ej haft förmånen av bekantkap med honom, skall här få lära känna en man, som i sitt eftermäle skall djupt gripa och inspirera dem, då de få läsa om hans innerliga böneungänge med Gud, hans förtröstan på honom och nitiska själavinnarearbete. Betydelsen av att läsa en sådan levnadsteckning kan icke överskattas. Det griper och värmer hjärta och sinne. Det eggjar till bön och arbete för själars frälsning. Det verkar en innerligare önskan att leva och dö med Jesus. Därför ett hjärtligt tack, broder Sköld, för att du gav oss denna biografi! Allt sådant, som kan bidra

till en god daning och utveckling av vår inre människa, må vi använda oss av, så långt det är oss möjligt.
E. Sjöberg.

Bland stumma bröder av *J. A. Eklöf*. Pris kr. 1:75. J. A. Lindblads förlag, Uppsala.

Den bok, »Stjärnor och irrbloss», varmed författaren förra året debuterade, ägde en hel del förtjänster och man väntade, att han i sina kommande böcker skulle framstå alltmer fördelaktigt. Den föreliggande boken är avgjort mycket svagare än den förra. Det är en samling skisser avsedda, av allt att döma, att jämväl göra propaganda för djurvänligheten. Som tendentiösa berättelser i detta syfte äro de ganska goda och ha många lärdomar att ge, men rent litterärt sett äro de av föga värde, ty det tendentiösa har oftast blivit huvudsaken för författaren.
Aug. K—r.

SKALL VÄSTERLANDET GÅ UNDER? av *Bengt Oxenstierna*. Pris 1:50. J. A. Lindblads förlag, 84 sid.

Få böcker torde på senare tid ha väckt så stort uppseende inom skilda samhällslager som Oswald Spenglers stora arbete: »Västerlandets undergång.» Oswald Spengler är en lärd tysk man, och hans stora arbete på över 1,200 sidor har både förtjänster och brister. Men att det uppmärksamrats kan man förstå därav, att man i Tyskland utgivit en bok på 170 sidor vars innehåll är blott en förteckning på alla kritiska granskningar av Spenglers bok. — Den föreliggande lilla boken innehåller två föredrag av greve Oxenstierna; det första ett referat, det andra en kritik av Spenglers bok. Det är givetvis inte lätt att på 40 sid. referera 1,200, men förf. har lyckats ganska bra i sin uppgift — man får ett gott begrepp om Spenglers uttalanden. Denna del har givetvis det största intresset, men även kritiken är intressant. För den som ej har tillgång till original är denna skrift mycket värdefull.
Aug. K—r.

HENNES SKYDDSLINGAR av *L. Allen Harker*. Övers. från eng. Pris 3 kr. J. A. Lindblads förlag.

Det är en bok om två föräldralösa gossars uppfostran hos deras fars faster. Därför är det givet, att den skall innehålla en hel del lustiga episoder, ty pojkar äro som bekant inte alltför stilla och lugna av sig utan ställa till tokerier och besvär. Man kan i boken också få veta något om hur vardagslivet gestaltat sig i ett engelskt medelklasshem.
Aug. K—r.

IRMELA av *Heinrich Stenhausen*. Översätt. från tyskan. Pris häft. 4:50 inb. 5:50. J. A. Lindblads förlag.

Författarnamnet var för anmälaren förut ej bekant. Den bok som här framlägges i svensk dräkt, hör till dem som säkert komma att gå. Den för läsaren tillbaka till 1300-talet och till dåtida klosterliv och riddarprakt. Det är munken Diethers kärlekssaga, som han berättar en stilla pingstsondagskväll i klostrets pelargång för ett par av sina tillgivna lärjungar. Den handlar om en konstnärssjåls längtan från klostret, om hans äventyr när han sänts ut i världen med ett klostrets uppdrag, om hur han möter Irmela, riddaredottern, som sedan kommer att spela så stor roll i hans liv och hur han återvänder bruten till klostrets ro. Det är en vacker och gripande saga på det gamla motivet om kärleken, som lider allt och brinner in i det sista. Dock finnas flera moment som tyckas omöjliga.

t. ex. uppslaget att den gamle munken på en enda kväll hinner att berätta en levnads saga, som i tryck blir över 250 sidor. Översättningen tyckes vara ledigt och omsorgsfullt gjord.

Aug. K—r.

Redovisning.

Ungdomens mission.

November 1923.

Hörda udg gm Pettersson 25:—; Lindholmens udg gm Rosén 100:—; Vrigstads mfgs udg gm Roth 21: 34; Eslövs udg gm Nilsson 13: 15; Mjölby juniorf. gm Brunfors 50:—; Betesdakyrkans udg, Kalmar, gm Larsson 135:—; Florheds udg gm Hedlund 16: 35; Tibro udg gm Karlsson 20: 27; Järnskogs udg gm Ohlsson 25:—; Onämnd 15:— och Bodafors udg 20:— gm Josef Roth; Söderbärke udg gm Widlund 50:—; Eriksbo udg gm Melin 50:—; Strömnäs udg gm Bolin 30:—; Karlstorps östra udg gm Frid 50:—; Roslagskulla udg gm Jansson 15:—; Borgstena udg gm Lantz 25:—; Ykullens udg gm Erlandsson 5:—; Hellekis juniorer gm Pettersson 25:—; Emauskyrkan, Stockholm, gm Roth 25:—; Josef Roth, Stockholm, 10:—; Bergs udg, Visnumskil, gm Svensson 15:—; Södertälje mfgs udg gm Pettersson 200:—; Äsenhöga gm Gustafsson 207: 23; Kinnekulle udg och juniorer gm Klasson 200:—; Gislaveds udg gm Gustafsson 27: 04; Skövde gm Roth 36: 50; Borgholms udg gm Sjölander 75:—; Söderköpings udg gm Carlsson 100:—; Jonsereds udg gm Hansson 117:—; Tierp gm Wallin 12: 88; Torpa juniorf. gm Bäckman, 100:—; Gm O. Terning fr. Sävsjö 50:—, s:a 119: 60. Ekeby udg gm Boo 75:—; Löts udg gm Berg 13:—; Dalums kr. udg gm Johansson 50:—; Nykroppa udg gm Lundberg 20:—; Frykeruds udg gm Larsson 21: 50; Grovareds-Fennelunda udg gm Petterson 70:—; Väse udg gm Jansson 25:—; Fly udg gm Lundin 20:—; Åreds udg gm Hernqvist 60:—; Kungsholms förs. udg gm Bergwall 168: 67; Valbo udg gm Jansson 56:—; Harmångers udg gm Eriksson 50:—; Mariebergs udg gm Jonsson 61:—.

S. M. U:s studiefond.

November 1923.

Vretstorps udg gm Körberg 56:—; Eslövs udg gm Nilsson 12: 50.

Ungdomens mission.

December 1923.

Vaggeryds mfg udg gm Karlsson 50:—; Umeå udg gm Forsman 40:—; Sölje udg gm Eriksson 25:—; Alita förs. udg gm Gustafsson 40:—; Persstorps udg gm Lahger 23:—; S:t Eskilskyrkans udg, Eskilstuna, gm Hellstedt 110:—; Halna udg gm Johansson 100:—; Landa udg gm Johansson 20:—; Eds udg gm Johansson 25:—; Täckhammars udg gm Andersson 10:—; Uddevalla udg gm Roth 31:—; Bors udg gm Ebnet 46: 57; Nora förs. ungdom gm Rodén 480:—; Borås förs. ungdomsklass gm Björkner 150:—; Immanuelskyrkans junioravdelning, Stockholm, gm Jansson, 200:—; Herrljunga förs. gm Roth 57: 50; Laxarby förs. udg gm Leandersson 30:—; Östadvalla udg gm Andersson 25:—;

Gärdsjö udg gm Nordin 25:—; Öra mfgs udg gm Pettersson 25:—; Domaryds udg gm Petersson 25:—; Sanna juniorf. gm Johansson 50:—; Dörrarps udg gm Storm 25:—; Films norra udg gm Berggren 25:—; Risinge mfgs udg gm Linné 75:—; Ljugarns udg gm Olsson 25:—; Nytorps udg gm Johansson 50:—; Knåda och Vengsbo syf. gm Mårtensson 250:—; Hunneberg gm Vandal 10:—; Södra Råda udg gm Johansson 25:—; Mölarps öresförening gm Olsson 65:—; Roslagsbo udg gm Pettersson 25:—; Sillingsfors udg gm Olsson 30:—; Varola udg gm Nilszén 50:—; Kristinehamns udg gm Hännel 100:—; Sävedalens udg gm Johansson 319: 35; Rensvists udg gm Johansson 15:—; Trollhättans förs. udg gm Rohander 50:—; Surte udg gm Sjögren 19: 20; Strömnäs bruks udg gm Nilsson 34: 30; Salems udg, Karlskoga, gm Andersson 41: 87; Jonsereds udg gm Hansson 100:—; Borås udg gm Andersson 50:—; Nya Varvets mfgs flickavdelning gm Gunther 25:—; Björkö udg gm Vallentin 100:—; V. Lysviks udg gm Söderlund 20:—; Hallsbergs udg gm Kronström 216: 41; Herrljunga förs. udg gm Henriksström 25:—; Vara udg gm Johansson 50:—; Södra Ny udg gm Larsson 20:—; Ludgo udg gm Larsson 10:—; Stenum udg gm Olsson 15:—; Bogla udg gm Cederlöf 75:—; Haddåsens udg gm Vissman 20:—; Lysekils udg gm Johnsson 20:—; Asby udg gm Carlfors 10:—; Snårbottens udg gm Andersson 100:—; Gm O. Terning från Möklinta 40:—, Fliseryd 110: 77, Broddbo 10:—, Påskallavik 10: 50, Grimshult 6:—, Emmenäs 10:—, s:a 187: 27; Horla udg gm Johansson 25:—; Gm Josef Roth från Nässjö 42:— och Sävsjö 14:—; Hogräns udg gm Pettersson 79:—; Sannaheds udg gm Andersson 30:—; Bondstorps udg gm Jonasson 25:—; Flens udg gm Santesson 75:—; Malmköpings udg gm Thordin 25:—; Kisa och Västra Eneby udg gm Kindvall 50:—; Gåsinge-Dillnäs udg gm Johansson 7:—; Tierps västra udg gm Johansson 40:—; Ljurs västra udg gm Andersson 30:—; Hammarö södra udg gm Olsson 50:— för gosse; Möldnäs udg gm Karlsson 86: 40; Lids udg gm Gustafsson 25:—; Saltviks udg gm Svensson 20:—; Rya udg gm Pettersson 35:—; Huskvarna udg gm Carlsson 50:—; Grimstads udg gm Willmont 10:—; Ulås udg gm Sveningsson 50:—; Hedemora udg gm Åberg 100:—; Borgeby och Flädie udg gm Svensson 10:—; Vike och Järsta udg gm Larsson 25:—; Blidsbergs udg gm Eriksson 35:—; Falu förs. juniorer gm Bäckström 80:— för skola; Säffle udg gm Wärré 98:—; Malungs udg gm Johnsson 250:—.

S. M. U:s studiefond.

December 1923.

Veslands förs. udg gm Ägren 25:—; Borås förs. ungdomsklass gm Björkner 25:—; Salems udg, Malmö, gm Johansson 20:—; Borås udg gm Andersson 75:—; Finnåkers udg gm Bergfalk 20:—; Halmstads förs. udg gm Ström 120:—; Fellingsbro udg gm Bergman 25:—.

Ungdomens mission.

Januari 1924.

Strömlunds udg gm Mattsson 25:—; Brättnesby udg gm Malmö 120:—; Fly juniorf. gm Johansson 22: 40; Siene udg gm Eliasson 10:—; Astrid Ward, Hälsingenybo, 4:—; Nykvarns udg gm Sundvall 15:—; Skänninge udg gm Schenström

150:—; Skoftebyns udfg gm Löw 25:—; Lomma mfg gm Landgren 47: 64; Broholms mfg gm Krohn 20:—; Tystberga udfg gm Carlsson 50:—; Hörn-sjö udfg gm Hörnström 100:—; Kiruna udfg gm Hedquist 50:—; Edsbro södra udfg gm Gustafsson 25:—; Immanuelskyrkans udfg, Jönköping, gm Fryksén 75:—; Dals udfg gm Berglund 50:—; Joh. Tesell Brevens bruk, 10:—; Töckmarks udfg gm Nilsson 50:—; Torsåkers udfg gm Lindgren 50:—; Gärdevikens mfg gm Larsson 20:—; Ljurs udfg gm Kaspersson 50:—; Kvillefors udfg gm Karlsson 25:—; Länna södra udfg gm Carlsson 75:—; Vårgårda-Hobergs udfg gm Isaksson 100:—; Skänninge juniorer gm Andersson 25:—; Törntorps udfg gm Fredriksson 7: 10; Visby förs. udfg gm Johansson 10:—; Bjursås juniorf. gm Isaksson 30:—; Redbergslids mfgs udfg gm Pæpke 66:—; Hovslätts udfg gm Paulsson 35:—; Botil-sätters och Öruds udfg gm Olsson 20:—; Boda södra mfg gm Ericsson, 8: 69; Rudskoga udfg gm Ceder-holm 10:—; Regna udfg gm Andersson 13:—; Bankeryds udfg gm Ljungberg 30:—; Stånga udfg gm Jakobsson 50: 61; Siene udfg gm Eliasson 28: 18; Norrtälje udfg gm Lennman 127: 20; Kvinne-stads mfgs udfg gm Andersson 25:—; Stockaryd gm Jo-sef Roth 50:—; Blidsbergs förs. juniorer gm Ljung-ner 75:—; Kungsholms juniorf. gm Johansson 14: 64; Rådmanö udfg Syskonringen gm Jans-son 9: 45; Karlanda norra udfg gm Eriksson 30:—; Sundsvalls förs. udfg gm Åström 71:—; Skirö udfg gm Johansson 10:—; Skogsbygdens udfg gm Eric-son 50:—; Aby udfg och juniorf. gm Andersson 50:—; Sölje udfg gm Persson 10:—; Emmenäs udfg gm Nygren 32: 13; Kungsskogens udfg gm Nil-son 25:—; Gåsinge-Dillnäs juniorf. gm Johansson 6:—; Källeryds udfg gm Johansson 25:—; Salems udfg, Kalbo, gm Gustafsson 28:—; Ykullens udfg gm Erlandsson 39: 80; Ångsbolagets udfg gm Gus-tafsson 76:—; Onämnd gm Josef Roth 3:—; Eds-valla udfg gm Larsson 15:—; Dals-Eds udfg gm Engquist 10:—; Grums västra udfg gm Andersson 10:—; Storfors udfg gm Lindh 20:—; Forsviks udfg gm Johansson 50:—; Hörda juniorf. 25:—; Mantorps udfg gm Andersson 27:—; Uppsala förs. udfg gm Pettersson 33: 60; Myre udfg gm Hed-qvist 10:—; Rörstrands förs. ungdom gm Ljung-gren 17: 22; Angerdshestra udfg gm Johansson 110:—; Emil Fernholm, Tärna, 50:—; Tjurtorps udfg gm Hemmingberg 125:—; Tranås mfgs udfg gm Johansson 326: 20; Alingsås udfg gm Olsson 20: 50; Nissafors udfg gm Svensson 25:—; Sinner-stads udfg gm Carlsson 50:—; Klövedals mfgs udfg gm Karlsson 75:—; Sanna udfg gm Johansson 50:—; Byrsta udfg gm Fransson 20: 50; Kumla udfg gm Widén 150:—; Vallsta udfg gm Olsson 8: 76; Billingsfors udfg gm Balder 10:—; V. Värm-skogs udfg gm Renström 35:—; Ragnar Edefeldt, Smögen, 6: 50; Sandö udfg gm Jakobsson 50:—; Tallbackens udfg gm Nisses 100:—; Bors udfg gm Lekberg 15:—; Holmedals östra udfg gm Andersson 15:—; Sölje udfg gm Ytterman 10:—; Skeppsås juniorf. gm Carlsson 30:—; Tuggarps udfg gm Johansson 25:—; Kvillinge udfg gm Falk 32: 50; Visby förs. udfg gm Gustafsson 22: 11; Ung-domskurs i Hemse gm Joh. Gustafsson 147: 20; Gösselfunda udfg gm Larsson 25:—; Fogdö sönd. gm Widegren 10: 20; Skönsmons udfg gm Hage 15:—; Västrums udfg gm Lang 20:—; Mölltorps udfg gm Karlsson 50:—; Ölseruds udfg gm Johans-son 10:—; Västra Holmdals udfg gm Söderblom 80:—; Motala förs. udfg gm Strömdahl 50:—; Värsås udfg 75:— och Varola udfg 73:— gm Ter-

ning; Kollekt i Norrby gm Öman 26: 20; Mosseruds udfg gm Håkansson 10:—; Horla syf. gm Johans-son 50:—; Animmeskogs udfg gm Tisell 10:—; Sundsby förs. gm Clausén 61: 20; Emmaryds och Öv-landehults udfg gm Klasson 100:—; Troende ung-dom i Eriksberg och Mjälldrunga gm Petersson 50:—; Väskinge udfg 50:—; Växbo udfg gm Ed-lund 25:—.

S. M. U:s studiefond.

Januari 1924.

Siene udfg gm Eliasson 15:—; Värsås udfg gm Larsson 27:—; Kumla förs. udfg gm Widén 55:—; Strömtorps mfgs udfg gm Andersson 18:—; Stånga udfg gm Jakobsson 13:—; Oskarströms udfg gm Johansson 16:—; Donsö udfg gm Johansson 100:—; Rådmanö udfg Syskonringen gm Jansson 20: 55; Tranås mfgs udfg gm Johansson, 10:—; Alingsås udfg gm Olsson 19: 50; Sala udfg gm Odén 55: 05; Ulricehamns udfg gm Johansson 76:—; Enköpings förs. udfg gm Eklund 100:—; Varola udfg gm Nil-zén 35:—; Forsbodarnes sönd. gm Olsson 35:—; Torstuna udfg gm Larsson 12: 75.

S. M. U:s årsmöte

hålles, som förut meddelats, den 13 juni. Program införes i nästa nummer av Udv.

Vi vänta även i år stor tillslutning av om-bud och hälsa föreningarnas representanter välkomna att deltaga i besluten om förening-arnas gemensamma angelägenheter.

S. M. U:s expedition.

Brevaftnar.

Juniorföreningar:

Stugsunds juniorförening. Den 27 maj. Sven Jo-hansson, Rösten, Stugsund.

Högsjö kr. udfg. Den 5 juni. E. Selander, Hälle-dal, Ramvik.

Gnarps kr. udfg. Den 7 juni. Gunnar Nordin, Skesta, Gnarp.

Almunge kr. udfg. Den 14 juni. Jenny Eriksson, Länna station.

Edsbro juniorför. Friska Viljor. Den 26 maj. Elsa Fredén, Edsbro.

Vassunda juniorför. Den 28 maj. Dagmar Lind-quist, Vassunda, Knivsta.

Ungdomsföreningar:

Sanna udfg. Den 31 maj. Erik Hädén, Östan-bräck, Hudiksvall.

S. Wings kr. udfg. Den 7 juni. Josef Fridén, Lida, Hökerum.

Lundsbrunn ndfg. Den 9 juni. Anna Forsell, Lundsbrunn.

Vansbro kr. udfg. Den 14 juni. Petrus Käng-ström, Box 366, Vansbro.

Brevafton

anordnas av Svartlå kristliga ungdomsförening den 7 juni. Brev märkta B. A. väntas från kända och okända. Adresseras till Helge Pettersson eller Fröken Beda Sandberg, Övre Svartlå.

Skara kristliga ungdomsförening anordnar brevafton den 25 maj. Brev motses tackeamt från trossyskon landet runt. Breven märkas B. A. och adresseras till Dagmar Haag, Marumsgatan 513, Skara.

Brevafton anordnar **Lungsunds udg.** den 28 maj. Glöm ej att sända brev, märkta B. A. Adr.: Paul Karlsson, Lervik, *Lungsund*. Behållningen tillfaller hjälpbehövande.

Pingstafton

har **Häverö N:a fgs ungdomsförening Senapskornet sin brevafton**, då brev väntas från bröder och systor när och fjärran. Alla brev besvaras. Breven märkas B. A. och sändas till Elma Mattson, Mörtö, *Häverö*.

Brevafton anordnar **Halsbo kristliga ungdomsförening** den 7 juni (pingstafton) Breven märkas B. A. och sändas till Ingrid Lindén, *Johansfors*.

Brevafton

anordnar **Södra Vånga och Möne kristliga ungdomsförening** Pingstafton den 7 juni. Behållningen tillfaller Jönköpings Skol- och Bibelinstitut. Brev motses tacksamt under adress: Gunnar Andersson, Möne, *Ålmestad*. B. A.

Intressant blir det att se

huru många, som sända ett brev med sin hälsning till **Örngårds kr. udg**s brevafton den 7 juni. Breven märkas B. A. och adresseras till Maria Wiklander, Svedje, *Sördker*.

Den 28 maj blir uti Siljansnäs missionshus snart en brevafton med fest.

Brev att läsa under lampjus önskas då från öst och väst -- norr och söder allra mest.

Breven sändas till Pastor A. Johansson, *Siljansnäs*. B. A.

Brevafton

anordnar **Mölltorps kristl. udg.** lördagen den 31 maj: Behållningen tillfaller S. M. U. Breven adr.: B. A. Greta Johansson, Box 13, *Mölltorp*. Glöm oss ej!

Brevafton

anordnas av **Löts kr. ungdomsförening** lördagen den 7 juni. Tacksamma för brev från trossyskon när och fjärran. Adr.: Församlingsyster Ester Hedin, Löts Missionshus, *Grillby*. Breven märkas B. A.

S. M. U:re landet runt se hit!

Brevafton anordnar **Östergarns kristliga ungdomsförening** Annandag Pingst. Vi vänta många brev med svar på frågan: Varför jag tillhör Svenska Missionsförbundet. Breven märkas B. A. och adr.: Fröken Alma Sahlsten Bengts, *Katthammarvik*. (Gottland).

Hållnäs kristliga junioravd. anordnar brevafton den 10 juni. Breven märkas B. A. och sändas under adress: David Jansson, Göksnåre, *Lövsta Bruk*.

Kom ihåg

lördagen den 14 juni anordnas brevafton av **Sillingsfors ungdomsförening**, då brev väntas från trossyskon landet runt. Breven märkas B. A. och adresseras till Axel Eriksson, Kopperud, *Långserud*.

Ju flera brev, ju större glädje får Nolmyra kretsen i **Harbo kristliga ungdomsförening**, som har sin brevafton den 14 juni. Adr.: Karl Larsson, Fredriksberg, *Harbonäs*. Märkas B. A.

Strömsbergs kristliga ungdomsförening anordnar brevafton den 21 juni. Bröder och systrar, glädjen oss med många brev. Breven besvaras. Märkas B. A. och adresseras: Ejnar Sellén, Strömsbergs bruk, *Strömsberg*.

Fria Missionsförbundets missionsskola

i Ekenäs (Finland) intager ny klass instundande höst. — Kursen vid skolan är dels

en ettårig evangelistkurs

för de bröder, som vilja studera blott ett år och dels

en treårig predikantkurs.

Den ettåriga kursen, som blir ett avslutat helt, är på samma gång *bottenskola* till den treåriga kursen. — De elever, som önska genomgå den större kursen, förlora ingen tid genom ovannämnda anordning utan få andra året omedelbart fortsätta att läsa, vad som återstår av den treåriga kursen.

Avgiften för undervisning, mat, logi och ved (icke lyse och tvätt) är, under den tid skolan pågår, 400 mark (c:a 40 kronor) per månad. — Efter genomgången kurs ha eleverna rätt att verka för Herren var helst de vilja. Fria Missionsförbundet ställer inga anspråk på dem.

Prospekt sändes på begäran.

Aug. Dahlbäck.

Skolans föreståndare.

Adr.: Ekenäs, (Finland).

Östergötlands läns kristliga ungdomsförbund

håller årskonferens i Vadstena den 31 maj och 1 juni. Den 31 maj kl. 11 f. m. styrelsesammanträde. Kl. 3 e. m. ombudsmöte. Den 1 juni kl. 10.30 f. m. —12.30 e. m. predikan och föredrag av A. Öhman, Otto Nyrén och fil. kand. Lorentz Backman m. fl. Kl. 2.30 korta tal av fil. kand. Backman m. fl. Kl. 5.30 e. m. konsert i Klosterkyrkan av Östergötlands Kristliga Sångarförbund.

Allmänheten hälsas hjärtligt välkommen!

Kollekt upptages.

J. E. Jansson.

Västergötlands Missionsförenings ungdom

håller sitt årsmöte i *Immanuelskyrkan i Falköping* den 28 och 29 maj. Årsmötets förhandlingar taga sin början den 28 kl. 4.30 e. m. Kristi Himmelfärdsdag kl. 11 f. m. och kl. 4 e. m. årshögtid. Föredrag av distriktsföreståndare L. Hallen, Uppsala, L. S. Dahlbäck, J. Yngve m. fl. Körsång. Offerkollekt. Ungdom i västgötabygd, välkommen till er egen högtid!

Carl Mouchard.

Ungdomskursen i Östersund

hålls i år d. 14—20 juli, åtföljd av den så uppfriskande och uppskattade **fjällfärden** d. 21—27. Ungdomen från alla delar av landet inbjudas. Program framdeles genom

Emil Kruse,

Östersund.

12 Solosånger

av pastor J. A. Hultman.

Så älskade Gud världen.
På bryggan jag stod vid midnatt.
Hjärtats längtan.
Var är ditt hem.
Min hembygd.
Mönster-kyrkan.
Jag älskar norden.
Mitt barndomshem.
Ett skönt ackord, ett enda.
Ett barndomsminne.
Göken.
Längtan till fosterjorden.

Pris för hela serien kr. 5: —, pr ex. kr. 1: —.

Rekv. från

Svenska Missionsförbundets Förlag,
STOCKHOLM C.

HÖNÖN.

(På Västkusten omkr. 1 tim. ångbåtsresa fr. Gbg.)

PENSIONAT BERGAGÅRD rekommenderas.

Gott bord. Snygga rum. Moderat pris.

Rika tillfällen till fria strandbad, samt varma salta bad kunna erhållas på platsen.

Vördsamt

Gerda Alexandersson.

Tel. Hönö 6.

Postadr. Hönön.

Tillbringa Eder semester å BORGEN!

Vackert beläget vid sjö och skog. Badhus, tennisplan och roddbåtar. Egen motorslup för utfärder i Stockholms vackra omgivningar. Trevliga rum och gott bord. Båt-, tåg-, bil- och omnibussförbindelse med Stockholm. Helinackordering kr. 5: — för delat och kr. 6: — för enskilt rum.

Beställ rum i god tid!

Obs! Borgen äges av en semesterhemsförening om c:a 600 S. M. U. medlemmar. Medlemskap vinnes genom att ingå som delägare med minst 1 andel à 25: — kr. Andelsägare erhålla rabatt å inackorderingspriser.

Bliv medlem i Semesterhemsföreningen Borgen!

Postadress Stocksund.

Tel. Stocksund 445.

Ungdomsledare!

Ungdomsvannen behöver Edert stöd. Hjälpen oss att anskaffa ännu många fler prenumeranter!

En bok för de unga.

Äventyr i Central-Afrika

Av K. J. Pettersson.

Pris: Del I kr. 7: —, del II kr. 6: 50.

Erhålles även i elegant biblioteksband.

» — — Ett arbete så intressant och på varje sida fyllt av sådan spänning, att man jagar fram genom boken.

Sv. Morqonbladet.

» Utomordentligt intressant »

Sinims land.

Svenska Missionsförbundets Förlag,
STOCKHOLM C.

Linne

fint vitt 160 cm. br..... Kr. 5: — pr mtr.
Lappline 170 cm. br..... » 8: — » »

Ritade handarbeten.

Borddukar 170 x 110 kr. 10: —, på lappline kr. 12: —. Kaffedukar 5: —, Kuddar fr. 2: 50, löpare fr. 1: 50, lysdukar fr. 75 öre. (Arbeten påbörjas gratis). Garn och silke. Order till landsorten mot postförskott.

Lydia Hård.

Mästersamuelsgatan 52. Stockholm.

Minnesskrift vid

Umeå Kristliga Ungdomsförenings 25-årsjubileum

kan av intresserade rekvireras från past. Carl E. Arve, Haga, Umeå, mot postförskott eller insändande av 75 öre i postanvisning, då skriften sändes portofritt.

verkar snabbt och säkert vid

Huvudvärk	Nervsmärtor
Gikt, Ischias	Tandvärk
Reumatism	Förkylning

Togaltablettorna stilla smärtorna omedelbart samt ha inga skadliga biverkningar. De rekommenderas av såväl läkare som tandläkare och finnas å alla apotek.

Studera Språk!

Kunskaper i tyska, engelska, franska och ryska språken äro av omätligt värde för varje människa. Den, som i tal och skrift behärskar ett eller flera främmande språk, har alla utsikter att skaffa sig en välavlönad och säker plats. Språkkurserna vid vårt korrespondensinstitut äro utarbetade med största omsorg enligt den s. k. naturmetoden av fil. dr och genomsedda av infödda språklärare.

Ämnar Ni därför lära Er tyska, engelska, franska och ryska språken, bör Ni vända Er till vårt korrespondensinstitut, som är det **äldsta** och **största** i Norden och det **enda**, som lämnar undervisning pr korrespondens efter **Hermodsystemet**. Våra kurser ha av fackmän och elever erhållit de amplaste lovor. Vårt **25-åriga**, framgångsrika arbete på korrespondensundervisningsområde bär vittne om det stora förtroende, som kommit oss till del. Vi ha undervisat över **218,000** elever. **Bland dessa ha flera, sedan de studerat språk uteslutande efter vår**

metod, avlagt studentexamen i dessa ämnen.

Eder ålder, boningsort eller nuvarande sysselsättning utgör ej något hinder vid vår undervisning. Avgifterna äro **låga**. Betalningsvillkoren synnerligen **förmånliga**. Lärotiden **obegränsad**. Inga andra förkunskaper erfordras än att kunna läsa och skriva.

Institutet omfattar särskilda avdelningar, nämligen: **Merkantila avdelningen, Språkavdelningen, Tekniska avdelningen, Realavdelningen, Studentavdelningen, Juridiska avdelningen, Lantbruksavdelningen, Tecknings- och Målningsavdelningen, Fackskoleavdelningen** samt **Avdelningen för Själskultur**. Cheferna för de olika avdelningarna äro **universitetets eller fackbildade**, envar på sitt område.

Ifyll **nedanstående kupong**, och sänd den till oss i öppet kuvert frimärkt med 5 öre.

HERMODS korrespondensinstitut. Grundat 1898 av H. S. HERMOD, som infört systemet »Undervisning pr korrespondens» i Sverige. **Malmö.**
Slottsgatan 59 A.

Sänd mig gratis och utan förbindelse å min sida Er tidskrift »Korrespondens» för 6 mån. jämte Ert illustrerade prospekt över den kurs eller det ämne, **framför** vilken jag satt ett (X).

Svenska språket
Tyska språket
Engelska språket
Franska språket
Ryska språket
Svensk handelskorrespondens
Tysk handelskorrespondens
Engelsk handelskorrespondens
Fransk handelskorrespondens
Bokföringskurser

Kontoristkurs
Stenografkurs
Skönskrivningskurs
Byggmästarekurs
Verkmästarekurs
Elektrisk maskinistkurs
Elektrisk montörkurs
Ångmaskinistkurs
Lantbrukskurser
Juridiska kurser

Teckningskurser
Målningskurser
Realskolekurser
Studentkurser
Inriådeskurser
Kurser i allmänbildande ämnen
Småbrukarekurs
Kurser i minnes- och tankeuppövning
Kurser i offentligt uppträdande och talarkonst

Namn:

Bostad: Postadress:

(U. Vän. 201 ^{20/5} -24).

Ännu är det

ej för sent

att prenumerera på

JUNIOREN

för i år. Alla nummer finnas från årets början. Pris på posten 1:75 för helår. Tagas minst 10 ex., kan tidningen erhållas i korsband direkt från expeditionen, Barnhusgatan 10, Stockholm C. Priset blir då lägre. I vår finnas tre nya, för ungdom lämpliga sånger införda.

Amerikanska sångböcker.

Svenska Ev. Missions-Förbundets i Amerika sångböcker.

Sions-Basun, musik, skinnb. skimmersn. kr. 12:—
» » » klotb., rödsnitt ... » 10:—
» » » text, skinnb., skimmersn. » 8:—
» » » klotb., rödsnitt..... » 3:50
» » » kart. » 2:50
De ungas sångbok, musik, skinnb..... » 8:—
» » » klotb. » 6:—

(Sions Basun innehåller 731 och De ungas Sångbok 296 sånger).

Fader Vår, musikhäfte » 1:50
Stilla Undergivenhet, musikhäfte » 0:60

Svenska Missionsförbundets Förlag, Stockholm C.

